

Valkā, Vienības gatvē 4,
kur kādreiz tapa bērnu rāpulīši:
“SARKANAIS RĪTS”

VĒSTURE

Tikai daži uzņēmumi Latvijā var lepoties ar vairāk nekā 90 gadu veiksmīgu vēsturi, un **Rita** ir viens no tiem.

Mūsu galvenā ražotne tika uzcelta 1913.gadā kā lielākais apavu ražošanas uzņēmums Baltijas reģionā.

1923.gadā vietējie rūpnieki uzsāka trikotāžas apģērbu ražošanu un **1924.gada 20.februārī tika izveidota akciju sabiedrība "Rita"**. Vieni no mūsu pirmajiem ražošanas produktiem bija galdauti, aizkari un mežģīnes.

1940.gada jūlijā fabrika mainīja savu nosaukumu uz "Sarkanais Rīts", kas joprojām ir ļoti pazīstama ar savu augstas kvalitātes apakšveļu un ikdienas apģērbiem. Padomju Savienības laikā uzņēmums kļuva par līderi Latvijas tekstilrūpniecībā, kā rezultātā apvienoja trīs uzņēmumus – "Sarkanais Rīts", "Gauja" un "Sarkanā Baltija" – vienā – "Sarkanais Rīts".

1992. gada 30. jūlijā, sabrūkot Padomju Savienībai, Valsts kompānija "Rita" tika reorganizēta un izveidota par privātu akciju sabiedrību.

Nākamie divdesmit gadi ir bijuši visprogresīvākais un interesantākais laiks mūsu kompānijai. Atjaunojot mūsu adīšanas, krāsošanas un audumu apdares iekārtas, mēs esam kļuvuši par lielāko trikotāžas ražošanas uzņēmumu Latvijā, kā arī vienu no lielākajiem Baltijas reģionā.

Mūsu uzņēmums ir masveidā ieguldījis moderno tehnoloģiju attīstībā: piegriešanas, šūšanas un sietspiedes iekārtās. Šodien mēs varam lepmi teikt, ka mūsu piegriešanas un šūšanas departamenti ir vismodernākie to kvalitātē un daudzumā Latvijā.

Būtībā šodien "Rita" ir lielākais trikotāžas ražotājs Latvijā un viens no vadošajiem ražotājiem Baltijas reģionā, ar vertikāli integrētu ražošanas procesu. Mūsu uzņēmums nodarbina vairāk nekā 200 cilvēku, un tas nepārtraukti paplašinās, piedāvājot jaunus produktus, izmantojot salīdzināmās pētniecības un attīstības procesus jauniem tirgiem.

AKTIVITĀTES

PAR MUMS

NORMATĪVIE AKTI

PAKALPOJUMI

PUBLIKĀCIJAS UN
STATISTIKA

IZSTĀDES

KONFERENCES

ARHĪVA DOKUMENTI

Dokumentu raksturojums
Datubāze

JŪSU JAUTĀJUMI MŪSU
ATBILDES

LNA portāls

Arhīva dokumenti >> Meklēšana datubāzē >> **Detalizējums**

Līmenis/Level: **Fondradis**

Numurs/Number: **548**

Nosaukums/Title: **Latvijas Republikas Rūpniecības un enerģētikas ministrijas
Valsts uzņēmums "Rīta"**

Iepriekšējie nosaukumi: **Ražošanas apvienība "Sarkanais Rīts" 01.01.1964-28.04.1971;
Trikotāžas ražošanas apvienība "Sarkanais Rīts" 28.04.1971-
28.02.1975;
Rīgas trikotāžas ražošanas apvienība "Sarkanais Rīts"
28.02.1975-10.05.1991;
Valsts uzņēmums "Sarkanais Rīts" 10.05.1991-26.11.1991;
Valsts uzņēmums "Rīta" 26.11.1991-01.10.1992**

Datējums/Date: **26.11.1991 - 01.10.1992**

Nozare: **DB18- Apģērbu ražošana kažokādu apstrāde un krāsošana**

Pakļautība: **Latvijas Republikas Rūpniecības ministrija 04.05.1990-
13.11.1991;
Latvijas Republikas Rūpniecības un enerģētikas ministrija
13.11.1991-01.10.1992**

Identifikators/Identifier: **LV_LVA_548**

Fonds: **Latvijas Republikas Rūpniecības un enerģētikas ministrijas
Valsts uzņēmums "Rīta"**

1970. gada 10. augustā
darbu sāk Valkas šūšanas iecirknis

Apvienības „Sarkanais rīts“

pirmā produkcija

Valkā, Vienības gatvē, pretī pil-
sētas stadionam zilgmē tiecas jau-
na ēka. Tās apkārtnē rosās cilvēki,
autoceltņi groza savas strēles, pa-
galms būvmateriālu pilns — kā
jau būvlaukumā.

Vērīgāk ielūkojoties, nevar nepa-
manīt, ka šeit rit ne tikai celtnie-
cības darbi, bet mājas otrajā stā-
vā, kur amatnieki savu ir paveiku-
ši, jau deg dienasgaismas spuldzes,
dūc šujmašīnas, rosās cilvēki.

Jā, topošajā mūsu republikas
Vieglās rūpniecības ministrijas ra-
žošanas apvienības «Sarkanais rīts»
Valkas šūšanas iecirknī līdztekus
būvdarbiem šonedēļ ekspluatācijā
nodota uzņēmuma pirmā kārtā.
Pirmdien darbu sāka mazais kon-

veijers. Pirmajā dienā pirmo pro-
dukciju — 800 gabalu siltas veļas
pusaudžiem saražoja pirmās brigā-
des kolektīvs H. Puzirevas vadībā.
Pagaidām šī brigāde nav liela —
tikai 27 strādājošie, 17 no tiem —
šuvējas. Otrajā dienā konveijeru
apkalpoja otrā brigāde, kuru vada
M. Edigere. Pagaidām šuvēji strā-
dā vienā maiņā. Turpmāk darbs ri-
tēs divās maiņās. Tad palielināsies
arī konveijeru un strādājošo skaits
un līdz ar to arī uzņēmuma jauda.

Šūšanas iecirknim augustā jāsa-
ražo 9900 gabalu pusaudžu siltās
veļas, 5000 zīdaiņu «lāciņu» un
5000 bērnu trikotāžas jaciņu.

J. Locāns

**Darba
KAROGS**

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS VALKAS RAJONA KOMITEJAS
VALKAS RAJONA DARBALAUZU DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

VALKAS JAUNĀ UZNĒMUMA PIRMĀ PRODUKCIJA

Valkā, Vienības gatvē, pretī pilsētas stadionam, zilgmē tiecas jauna ēka. Tās apkārtnē rosās cilvēki, autoceltņi groza savas strēles, pagalmā dzelzsbetona konstrukciju pilns — kā jau būvlaukumā.

Vērīgāk ielūkojoties, nevar nepamanīt, ka šeit rit ne tikai celtniecība, bet mājas otrajā stāvā, kur amatnieki savu ir paveikuši, deg dienas gaismas spuldzes, dūc šujmašīnas, rosās strādnieki.

Jā, topošajā ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī līdztekus būvdarbiem ekspluatācijā nodota uzņēmuma pirmā kārtā. Darbu sāka pirmais konveijers. Pirmo produkciju — 800 pusaudžu siltās veļas komplektu, tsā laikā saražoja pirmās brigādes kolektīvs H. Puzirevas vadībā. Pagaidām brigādei ir 27 strādājošie, 17 no tiem ir šuvējas. Otrajā dienā konveijeru apkalpoja otrā brigāde, kuru vada M. Edigere.

Pagaidām uzņēmums strādā vienā maiņā. Turpmāk būs divas maiņas. Palielināsies konveijeru un strādājošo skaits. Līdz ar to arī uzņēmuma jauda.

Šūšanas iecirknim augustā jāsaražo pusaudžu siltās veļas 9900 komplektu, 5000 zīdainīšu «lācīšu» un 5000 bērnu trikotāžas jaciņu.

Jau no pirmās dienas uzņēmums strādā ritmiski. Katra maiņa dienas uzdevumu izpilda ar uzviju.

J. Ločāns

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJĪETIES!

CĪNA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS,
LATVIJAS PSR AUGSTĀKĀS PADOMES UN MINISTRŪ PADOMES ORGĀNS

Nr. 200 (9016) 67. GADS

PIEKTDIEN, 1970. GADA 28. AUGUSTĀ

MAKSĀ 2 KAP.

Darba KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS VALKAS RAJONA KOMITEJAS
UN VALKAS RAJONA DARBAĻAUZU DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 31 (3926) 28. gads

Sestdien, 1971. gada 13. martā

Maksā 2 kap.

**PSKP XXIV kongresu
sagaidot**

„Sarkanajā ritā“

No pirmās ražošanas apvienības «Sarkanais rits» Valkas ražošanas iecirkņa pastāvēšanas dienas Hilda Puzireva (attēlā) šajā uzņēmumā ir brigadiere. Viņas brigādes strādnieces cieši sagaida PSKP 24. kongresu — šuvējas dienas uzdevumu izpilda par 102%. Tas nozīmē, ka katru dienu saražoti daudzi bērnu trikotāžas veļas komplekti virs plāna.

J. Velta teksts un foto

3000 trikotāžas izstrādājumu virs ceturkšņa uzdevuma

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknis darbu sāka pērn augustā. Pirmajā mēnesī uz viena konveijera saražoja 13 600 dažādas pusaudžu un bērnu veļas. Decembrī darba ierindā stājās otrs konveijers. Līdz ar to strauji pieauga saražotās produkcijas daudzums. Tirgotāji saņēma 81 620 dažādu trikotāžas izstrādājumu. Pirmā gada preču produkcijas ražošanas plāns bija izpildīts par 117%.

Ražošanas tempi strauji kāpināti šogad. Dienā jāražo tūkstoši izstrādājumu. Ceha ļaudis par godu PSKP 24. kongresam apņē-

mās pirmā ceturkšņa plānu izpildīt līdz kongresa atklāšanas dienai un līdz marša beigām pašūt vēl 3000 trikotāžas izstrādājumu. Paaugstinātās saistības pildās. Janvāra plāns izpildīts par 100,8%, februāra — par 104,4%. Virs divu mēnešu uzdevuma pašūts 4000 dažādu pusaudžu un bērnu apģērbu.

Sos panākumus palīdz kaldināt viena no labākajām šuvējām Zenta Pinne (attēlā). Viņa, tāpat kā daudzas šuvējas cehā, dienas uzdevumu veic ar uzviju.

A. Kaupužas teksts,

J. Velta foto

Atbalsta labu ierosmi

Trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas ceha kolektīvs pirmais rajonā vienprātīgi atbalstīja Maskavas pirmrindas kolektīvu ierosinājumu par godu V. I. Ļeņina dzimšanas dienai un PSRS nodibināšanas 50. gadadienai 15. aprīlī rīkot komunistisko sestdienas talku un nopelnītos līdzekļus iemaksāt piecgades fondā.

Trikotāžas izstrādājumu šuvēji nolēma talkas dienā strādāt daļēji ar letaupītājiem palīgmateriāliem.

Aprēķināts, ka šogad devītās piecgades fondā pārskaitīs apmēram 9000 rubļu, tas ir, par 2000 rubļu vairāk nekā pērn.

Draudzības lāpa

Saldus rajona Nigrandes ciemā notika PSRS nodibināšanas 50. gadadienai veltīts tematisks sarīkojums. To atklājot, lededza draudzības lāpu.

Par tautu draudzību stāstīja muzikālā un literārā montāža. Sa-

rikojuma noslēgumā draudzības lāpu pasniedza Zapas ciema pārstāvjiem, kas tuvākajā laikā rīkos līdzīgu tematisku sarīkojumu sarakarā ar PSRS jubileju. Pēc tom lāpa atkal ceļos tālāk, bet PSRS 50. gadadienas priekšvakarā tiks nogādāta rajona centrā. Tur notiks plašs sarīkojums, kurā apkopos stafetes rezultātus un apbalvos labāko tematisko vakaru rīkotājus.

Daudziem patērētājiem

Šogad strādā sekmīgi Maasalas mežrūpniecības saimniecības kolektīvs. Duzādām tautas saimniecības nozarēm tas piegādā labas kvalitātes koksnī. Šogad uz citu republiku ogļu lahtām nosūtīti četri vagoni stummaļkas, uz papīrfabrikām — 20 vagoni papīrmaļkas. Uzsākta antiseptizēto grīdas dēļu ražošana celtniecībai.

Priekšgalā — ventspilnieki

Cieša un lietlīņa sadarbība vieno Rēzeknes un Ventspils darbaļaudis. Jau kuro gadu abu pilsētu rūpniecības uzņēmumu, transporta organizāciju kolektīvi un komunālās saimniecības darbinieki savā starpā sacentās, draugi no drauga mācās un pārņem labāko pieredzi.

Sais dienās abu pilsētu pārstāvji, nekoties Ventspilī, vērtēja darba rezultātus, kas gūti piecgades pirmajā gadā. Par sacensības uzvarētājiem šoreiz tika atzīti ventspilnieki. Viņiem pasniedza ceļojošo Sarkanā karogu.

Arī sacensībā starp atsevišķu uzņēmumu kolektīviem uzvarētāju godā tika Ventspils Rudzutaka zivju kombināta kolektīvs. Atzīmēts arī Rēzeknes gājās kombināta priekšzīmīgais darbs.

Ventspilnieki un rēzeknieši nolēma piecgades otrajā gadā savstarpējo sacensību izvērst vēl plašāk, lai godam sagādātu PSRS izveidošanas 50. gadadienu.

Piecu dienu uzdevumu — četrās dienās

«Latvijas lauksaimniecības tehnikas» Preiļu rajona nodalījā plaši izvērsusies sacensība par deviņās piecgades uzdevumu izpildi pirms termiņa. Šoferis komunisti F. Znotiņš bija pirmais, kas šajā uzņē-

mumā nolēma savu piecu dienu uzdevumu veikt četrās dienās. Tagad viņš pastāvīgi raugās, lai mašīnu labāk piekrautu, lai nebūtu jābrauc tukšā, lai krautana norīnētu ātri.

F. Znotiņa priekšzīmē seko L. Ustinovs, P. Sondors, A. Ivanovs, F. Gribusts, J. Novīks, P. Zarāns un citi šoferi.

Par piecu dienu uzdevuma izpildi četrās dienās cinās arī mehānisko darbnīcu kolektīvs, kas katru nedēļu virs plāna izremontē vienu līdz divus traktorus.

Vērtīgā ierosme izraisījusi atbalsi arī melioratīvās celtniecības pārvaldes, Līvānu stikla fabrikas un citu rajona uzņēmumu kolektīvos.

Iepazīst kaimiņus

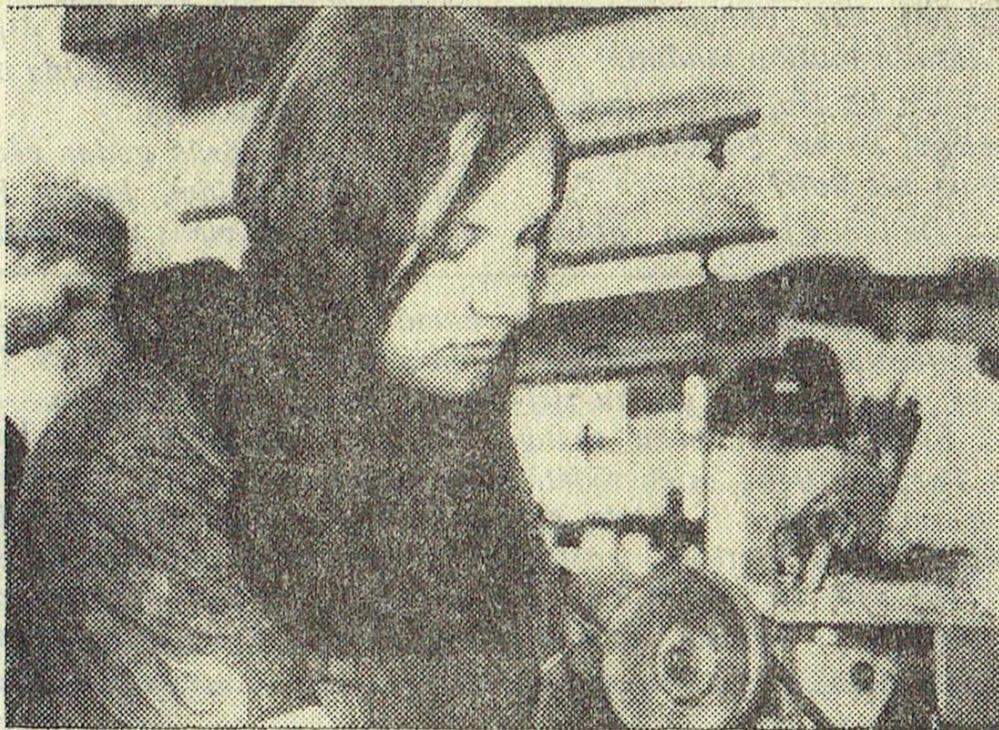
Sagaidot PSRS izveidošanas pusgadsimta jubileju, Jēlgavas ziņotniskajā bibliotēkā noorganizēts izstāžu cikls «Brāļu saimē-50». Iepriekšējā ekspozīcija iepazīstināja lasītājus ar Lietuvas rakstnieku grāmatām, tagad izstādīti igauņu dzejnieku, prozaīšu un dramaturgu darbi.

Rūpnīca darba sardzē

Jāņa Rudzutaka Daugavpils lokomotīvu remonta rūpnīcā arvien plašāk izvērtas sacensība par PSRS nodibināšanas 50. gadadienas cienīgu sagaidīšanu.

Ikvienam jubilejas darba sardzes dienu lokomotīvu remontētāji atzīmē ar izcilām veiktumiem. Piemēram, jaunu rekordu asu kalšanā uzstādījis Jāzeps Bogdāna vadītā kalēju brigāde. Pagājušajā gadā rūpnīcā samontēja mehānizētu plūsmas līniju vagonu asu kalšanai. Aprēķinātā tās jauda — 80 līdz 90 asiis mainā — tika sasniegta pirms termiņa. Labākās brigādes, ko vada Eduards Airoko un Fjodors Fokins, sāka dot maigā 90 līdz 100 asiis. Tagad Jāzeps Bogdāna brigāde uzstādījis jaunu rekordu, mainā nokaldeva 118 asiis.

Saskaņoti strādā visi rūpnīcas cehi. Sacenzdamies par personisko plānu sekmīgu izpildi, lokomotīvu remontētāji darba ražīgumu kāpinājuši par 18 procentiem salīdzinājumā ar pagājušā gada februāri, bet produkcijas kopējā izlaide palielinājusies gandrīz par 20 procentiem. Uz līniju izbrauktas piecas virs plāna izremontētas dīzeļlokomotīvas.

RAZOSANAS apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknis katru dienu saražo 5 000 bērnu un pusaudžu dažāda izmēra veļas komplektu. Katru nedēļu divas reizes šo produkciju nogādā uz Rīgu. No šejienes tā nonāk daudzu pilsētu veikalos.

Valkā šutie trikotāžas izstrādājumi ir praktiski, tādēļ tos labprāt

pērk. Arī par to kvalitāti nav saņemta neviena reklamācija. Iecirknis strādā divās maiņās: katrā maiņā — viena brigāde.

Kolektīvs nav liels — nepilns simts strādājošo. Gandrīz nav roku darba, tādēļ ir tikai divi palīgstrādnieki.

Par godu PSRS nodibināšanas 50. gadadienai iecirkņa ļaudis ap-

Sacensības spēks

nēmās šīgada plānu izpildīt ne vēlāk kā līdz 26. decembrim un līdz gada beigām papildus saražot produkciju 100 000 rubļu apmērā.

Piecu mēnešu darba rezultāti rāda, ka iecerētais būs sasniegts. Ķīla tam ir plaši izvēsta sociālistiskā sacensība. Suvējas sacensības par labākās šuvējas godpilno nosaukumu. Rezultātus rezumē katru mēnesi, un šī nosaukuma ieguvējām izmaksā prēmiju 15 rubļu apmērā.

Sacensības arī brigādieres. Brigādes rezultātus rezumē reizi mēnesī, un uzvarētājām izmaksā naudas prēmiju divreiz lielāku nekā labākajai šuvējai. Maijā labākā bija Jekaterinas Cihāles brigāde. Sajā mēnesī 8 šuvējas izcīnīja labākās šuvējas nosaukumu.

Sociālistiskā sacensība kļūst arvien spraigāka. Katrs strādājošais pēc iespējas ar labākām darba vērtēm cenšas sagaidīt 21. jūliju — mūsu republikas kārtējo gadadienu.

Attēlā: viena no labākajām šuvējām Mudīte Antonova. Viņa dienas uzdevumu izpilda par 110 procentiem.

J. Locāna teksts un foto

Cilvēks veidojas darbā — tā var feikt par ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāri Natāliju Rižovu (attēlā) un viņas biedrēm — komjaunietēm. No šuvējas mācekļēm izveidoties par komunistiskā darba triecienniecēm, pieredzes bagātām sava amata prātējām, izcīnot labākās nosaukumu savā profesijā — tas ir komjaunieša vārda vērts. Par «Sarkanā rīta» jaunietēm stāstām laikraksta otrajā lappusē.

G. Klepera foto

Darba Karogs, 1972, 23.sept.

Cilvēks veidojas darbā

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa komjaunatnes pirmorganizācijas vēsture nav gara. Pēc uzņēmuma dzimšanas pirms dažiem gadiem izveidojās arī jauno šuvēju — komjauniešu kolektīvs. Tagad pirmorganizācijā ir 13 meitenes, to vada Natālija Rižova. Kādā no komjaunatnes rajona komitejas biroja sēdēm jau tika atzīmēts, ka «Sarkanajā rītā» komjaunieši sekmīgi pilda uzņemtās sociālistiskās saucēšanas saistības, ražošanas darbam kolektīvā ir pievērstas galvenā uzmanība. Vairāk aktivitātes varēja būt komjaunatnes darbā, sekretāre pati atzīst, ka ne visas sapulces norit vienlīdz aktīvi — tas viss, tāpat nākotnes uzdevumos.

Dažādi ceļi vienkopus ir savēduši meitenes. Zigrīda Mīze pirms tam strādāja telefona centrālē, Daila Poga bija skolniece, bet Natālija Rižova šurp ieradās no Talsu puses. Tā nu viņas ir satikušās, iemilējušās jauno darbu, izveidojušas savu kolektīvu. Vai bez darba mīlestības varētu pārsniegt plānu par 130 un vairāk procentiem? Tā nav dzīšanās pēc peļņas, nē. Zigrīda stāsta, ka augstie procenti gūstami, prasmīgi izmantojot katru darba minūti. Droši vien tieši par šo augsto pienākuma apziņu darba biedri viņu izvirzīja par pilsētas padomes deputāti. Zigrīdai un komjauniešiem Dailai Pogai, Antoņinai Krivorotai piešķirts komunistiskā darba trieciennieka nosaukums. Ir Zigrīda, ir Antoņina, tāpat arī Mudīte Antonova un dažas citas meitenes ir bijušas vimpēja «Labākā šuvēja» īpašnieces. Teicama kvalitāte ir viņu darbam!

Par pirmorganizācijas sekretāri Natāliju var piebilst vēl ko citu. To, kā cilvēks izaug darbā. Kad uzņēmums sāka veidoties, viņu kopā ar citām nākamajām šuvējām nosūtīja uz Rīgu mācīties jauno amatu, Sākumā viņa bija ierindas šuvēja, vēlāk Natālijai uzticēja kontrolieres pienākumus, tagad viņa jau ir vecākā kontroliere — atbild par uzņēmumā ražoto produkciju. Strādājot «Sarkanajā rītā», Natālija Rižova pirmoreiz dzīvē tika ievēlēta par komjauniešu sekretāri, šai pašā kolektīvā viņa uzņēma partijas biedru kandidātos un vēlāk — partijas biedros. Tā, lūk, izaudzis cilvēks.

Attēlā: Zigrīda Mīze.

G. Klepera teksts un
foto

Jubilejas priekšvakarā

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa komjaunieši sociālistiskajās saistībās par godu PSRS 50. gadadienai, apņēmas pirms termiņa izpildīt ražošanas gada plānu.

Pārskata un vēlēšanu sapulcē komjaunietes šuvējas Zigrīda Mleze un Antoņina Krivorota uzņēmas papildu saistības — gada plānu izpildīt līdz komjaunatnes gadadienai.

Pirms divām dienām komjaunietes varēja ziņot: uzdevums izpildīts, turklāt teicamā kvalitātē. Gan Zigrīda, gan Antoņina ir izcīnījušas labākās šuvējas nosaukumu, abas kļuvušas par komunistiskā darba triecienniecēm. Gada plānu izpildīt šomēnes apņēmušās vēl trīs uzņēmuma šuvējas.

G. KLEPERS

LATVIJAS ĻKJS
CENTRĀLĀS
KOMITEJAS
ORGĀNS

29. GADSKĀRTA

№ 213 (7063)

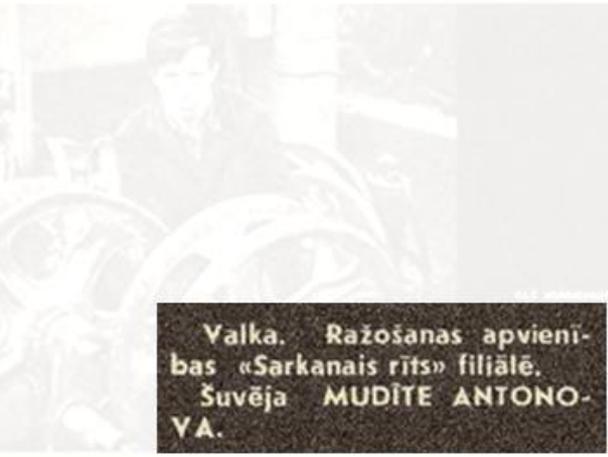
SVĒTDIEN,

1972. gada 29. oktobrī

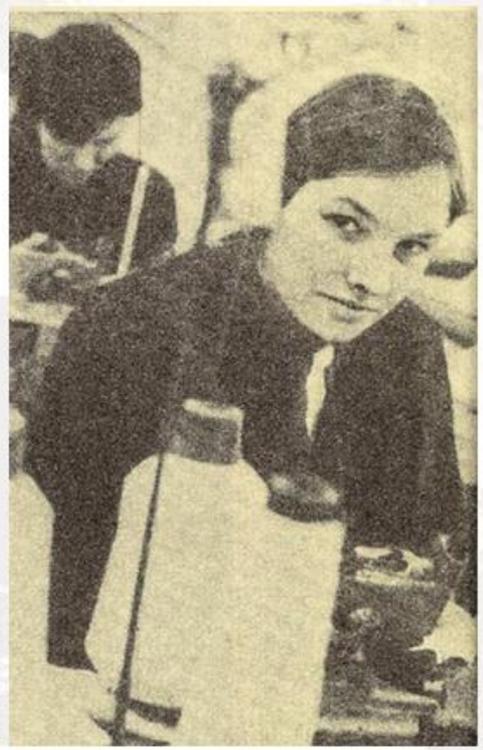
Maksa 2 kop.

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

PADOMJU JAUNĀTNĒ

Valka. Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» filiālē. Šuvēja MUDIĒ ANTONOVA.

VALKAS RAJONĀ

zvaigzne

1973 MAIJS • № 9

Apsteidzot laiku

Vai var visu laiku paturēt savā arodā labākās strādnieces nosaukumu cehā, kā arī katru mēnesi saņemt prēmiju?

Ja uz šiem jautājumiem vajadzētu atbildēt ražošanas apvienības «Sarkanais rits» Valkas šūšanas ceha strādniecei Valkas pilsētas darbaļaužu deputātu padomes deputātu kandidātei Ainai Kuzņecovai, tad atbilde skanētu: «Jā gan.»

Pirms trim gadiem, kad pašreizējo cehu vēl tikai projektēja, Aina Kuzņecova ar norikojumu devās uz Rīgu, lai iepazītos ar šujmašīnas darbības principiem, šūšanu un konveijeru. Viņa bija viena no tām, kas pirms vairākiem gadiem izgatavoja pirmo produkciju Valkas cehā. Tie bija zīdaiņu «lāciņi». Tagad 9 izstrādājumu 14 modeļi jāšuj, bet šoprojām galvenā produkcija ir lāciņi. No 35 līdz 40 tūkstošiem tos izgatavo mēnesī. Tad vēl nūsaudžu, viriešu veļa un cits ikdienā nepieciešamais.

Suvējas strādā divās maiņās. Kuzņecova astoņās stundās paveic desmit un pat vairāku stundu darāmo. Tā, apsteidzot laiku, viņa jau pilda piegādes ceļotā gada uzdevumu,

Kāpēc pārējām šuvējām tā neveicas? Vai viņas darbs būtu vieglāks? Nē, bet Kuzņecovai katru roku kustība ir tik sīki pārdomāta, ka pat sekunde netiek tērēta veltīgi. Viņa labi pārzina šujmašīnu, rūpīgi kopj to. Jau vairākus gadus šujmašīnu iestādītājs-regulētājs pie tās nav pieliecis roku. Zīmīgi arī tas, ka trīju gadu laikā nevienu reizi nav kāda vīle bijusi jāpāršuj no jauna.

Cehs vēršas plašumā. Pieaug tā jauda. Ir vajadzīga šuvējas. Pašreiz šo arodu apgūst 13 sievietes. Drīz viņām piešķirs šuvējas ceturto kategoriju. Aina Kuzņecova ir labs paraugs iesācējām.

Sogad piecos mēnešos cehā izgatavots par 40000 dažādu izstrādājumu vairāk nekā šajā laika posmā pērn. Produkcijas kopapjoms palielināsies arī turpmāk. Pēc ceha rekonstrukcijas realizēs izstrādājumus 1,3 miljonu rubļu apmērā. Top kopmitnes. Kooperējoties ar citiem pilsetas uzņēmumiem, ik gadu «Sarkanā rita» strādnieki saņem divus trīs dzīvokļus.

J. Locāna
teksts un foto

AUGSME

Tagadējā ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa telpās rosījās celtnieki, kad Meta Cehāne devās uz Rīgu, lai apgūtu šuvējas specialitāti. Pēc kursu beigšanas sākas darbs (attēlā).

Ar katru gadu iecirknis palielināja ražošanas jaudu, izgatavoja jaunus, modernus izstrādājumus, uzlaboja strādājošo darba un dzīves apstākļus. Tas viss notika Metas Cehānes acu priekšā. Arī šogad apgūti jauni modeļi. Nākamgad izstrādās ceha rekonstrukcijas

dokumentāciju. Jaunā piebūve būs lielāka nekā pašreizējā ēka. Tad strādājošo skaits būs divas reizes lielāks, produkcijas izlaide pieaugs 2,5 reizes.

Drīz labiekārtotajās kopmītnēs, kas atrodas Valkas centrā, vairākas šuvējas svinēs jurgus. Te būs istabiņas, gazificēta virtuve, dušas, speciālas telpas, kur var mazgāt un žāvēt veļu.

J. Locāna teksts,
G. Klepera foto

Darba KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS VALKAS RAJONA KOMITEJAS
UN VALKAS RAJONA DARBĀLAUŽU DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Nr. 68 (4448) Iznāk kopš 1944. gada Janvāra Sestdien, 1974. gada 8. jūnijā Maksā 2 kap.

Labākie ir paraugs

Maiņu starplaikā sapulcējās vienkopus visas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa šuvējas. Astonas no tām — A. Kuzņecova, Z. Pinne, M. Cehāne, R. Mednikova, L. Tupurīte, A. Celmiņa, M. Hekoneva un Z. Mize — saņēma nozīmes «1973. gada sociālistiskās sacensības uzvarētājs».

Šīs pirmrindnieces dienas uzdevumu veic vienmēr ar uzviju, un viss padarītais ir tikai teicamas kvalitātes.

Šogad iecirkņa kolektīvs dažādas trikotāžas izstrādājumus zīdaiņiem un pusaudžiem izgatavo par vairākiem simtiem tūkstošu rubļu vairāk nekā pērn. To panāks, nepalielinot strādājošo skaitu, bet galvenokārt ceļot darba ražīgumu. Daudzas šuvējas sekmīgi pilda šo vienu no galvenajiem piegādes uzdevumiem. Kurai vislabākie panākumi, par to varam uzzināt sienas presē. Vienā «Zibenī» bija rak-

stīts: «... Šuvējas R. Smirnova, L. Leskova dienas uzdevumu izpildīja attiecīgi par 110 un 120 procentiem. Sekosim viņu paraugam!»

Te visi sacenšas par piegādes uzdevumu un individuālo saistību izpildi. Saistībās paredzēts šīgada uzdevumu izpildīt ne vēlāk kā līdz 26. decembrim un līdz gada beigām dot vēl produkciju par 15 tūkstošiem rubļu, kā arī daudz vairāk uzmanības veltīt izstrādājumu kvalitātes paaugstināšanai.

Iecirknī izvērstā individuālā sacensība. Vienu reizi ceturksnī nosaka labāko šuvēju.

Iecirknī nepārtraukti pilnveido darba organizāciju. Nesen te ieviesa darba specializāciju. Agrāk abas brigādes šuva vienu un to pašu, tagad katrai brigādei jāražo savs izstrādājumu veids. Tas uzlabo produkcijas kvalitāti, ceļ strādājošo personisko atbildību par darāmo, un sacensība kļūst efektīvāka.

O. Stūris

Arī ikdienai — labas un izskatīgas preces

Sodien, leejot veikalā, ikviens grib nopirkt kaut visvienkāršāko, vislētāko izstrādājumu tādu, kas būtu piemērots ne tikai pēc izmēra, krāsas, bet arī labi, ar rūpību pašūts. Kaut gan katra darba kvalitatīvai veikšanai mūsu valstī lielu vēribu velta no pirmajām tās pastāvēšanas dienām, tomēr sevišķa uzmanība pievērsta tam pēc PSKP 24. kongresa. Arī mēs cīnīties, lai katrs izstrādājums, ko šujam, nonāktu veikalu plauktos tikai kā labas kvalitātes produkcija. Tādēļ gribu nedaudz par to pastāstīt.

Mūsu ražošanas iecirkņi saņem jau noaustus un piegrieztus trikotāžas pusfabrikātus. Mūsu uzdevums pašūt tos pēc pastāvošiem valsts standartiem un tehniskajiem noteikumiem. Lai izstrādājums būtu kvalitatīvs, liela nozīme ir tam, kas to šuj. Tādēļ šuvējas galvenokārt apmācām iecirknī. Jau no pirmajām darba dienām prasām, lai katru operāciju veiktu rūpīgi, nesteidzoties, jo tempus katrs iegūst darbā. Sākumā pieļautās nepareizās iemaņas un paviršības vēlāk grūti labot. Apmācot mācekļus amatam, sākumā dodam iespējas pamēģināt veikt dažādas operācijas. Tā, kura padodas vislabāk, to ieteicam apgūt vispusīgi. Tiesa, liela nozīme ir katrai darba operācijai, jo bez kvalitatīvas ikkatras šuves nevar būt kvalitatīvs viss izstrādājums. Redzot, ka šuvēja cenšas šūt vairāk, bet neievēro darba kvalitāti, pusfabrikātu izsniedzējas ierobežo to izsniegšanu. Sevišķi raksturīgi tas mums bija ar šuvēju S., kuras izstrāde bija liela. Viņa dienas uzdevumu veica par 130 proc., viss paveiktais bija otrās šķiras, daļa no tā tika izbrāķēta pārstrādāšanai. Un, lūk, pēc dažām dienām izstrādājumu kvalitāte krasi uzlabojās. Labas, rūpi-

gas šuvējas, jau saņemot izstrādājumu ar nekvalitatīvu izpildītu iepriekšējo operāciju, nosūta brāķdarim materiālu atpakaļ. Nav patīkami, ka izstrādājumu ievieto speciālā brāķa vitrinā, kur min arī šuvējas brāķdares uzvārdu. Vitrina ir cehā. Galvenais, kas rūpējas par kvalitatīvas produkcijas izlaidi mūsu cehā, ir tehniskās kontroles nodaļa. Tās darbinieki ne tikai kontrolē jau gatavo produkciju, bet arī darba procesā apstaigā šuvējas un seko kvalitātei. Visa tā rezultātā sistemātiski pārsniedzam noteiktos I. šķiras produkcijas izlaides rādītājus. Tā, piemēram, vēl 1972. gadā mēs izlaidām I. šķiras produkciju tikai 83 proc no kopējā daudzuma, šogad plānojam izlaist 86 procentus.

Lieli ieguldījumu kvalitatīvas produkcijas ražošanā dod individuālās sociālistiskās saistības. To viscentīgāk pilda šuvējas: Aina Kuzņecova, Rasma Smirnova, Roza Medņikova, Zigrīda Mīze, Valentīna Būrlakova, Larisa Kravčenko. Viņas ir arī tās, kuras gandrīz katru ceturksni saņem vimpelus «Labākā šuvēja» un naudas prēmijas. Bez tam mūsu ražošanas apvienībā laikus pārtrauc ražot novecojušus modeļus, to vietā ievieš jaunus. Tā tikai mūsu šūšanas iecirknī vien šogad jau ieviesti trīs jauni izstrādājumu modeļi. Izmaiņas produkcijas krāsa, izstrādājumu apdare. Pašreiz ražošanas apvienības galvenajā uzņēmumā Rīgā uzstāda jaunus, modernas mašīnas trikotāžas audumu ražošanai. Tas viss ļaus ražot vēl labākus un izskatīgākus trikotāžas izstrādājumus.

G. Voškīns,

ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirkņa priekšnieks

Darba Karogs, 1974, 4.jūl.

Nopelnīto — Miera fondam

Vissavienības sapulce notikusi arī ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» filiālē. Tā ir viena no labākajām organizācijām Valkas rajonā. Puse kolektīva — jaunieši.

Apsprieduši PSKP CK ģenerālsekretāra biedra L. Brežņeva vēstuli Maskavas komjauniešiem, valceniēši apsprieda iespējas strādāt vēl raitīgāk.

Labākā šī uzņēmuma strādnece ir komjauniete Zigrīda Mīze, kuras darba kalendārā jau ir 1976. gada aprīlis. Piecgādes uzdevumu izpildījusi jauniete Laima Tupurīte. Kā veiksmīgi savienot darbu ar mācībām, to var pamācīties no komjaunietēm Martas Rumjancevas un Virmas Kīseles, kuras izstrādes normu izpilda par 115—130 procentiem.

Komjauniete Biruta Pulle savas darba gaitas laikā uzņēmumā sākusi nesēt, bet normu viņa jau izpilda par 140—150 procentiem.

Ražošanas iecirkņa komjaunieši un jaunieši pieņēma pasugstinātas saistības un pretpiānu — ražot papildus trikotāžas izstrādājumus par 80 tūkstošiem rubļu.

Par godu 30. gadadienai kopš lielās Uzvaras pirmorganizācija apņēmās 12. martā nopelnīto nodot Miera fondam.

Kolhozā «Oktobris» Vissavienības komjaunatnes sapulce notika lielā pacilātībā. Ar lielu atsaucību komjaunieši runāja par VLKJS CK III plēnumā un biedra Brežņeva vēstulē Maskavas komjauniešiem izvirzītajiem uzdevumiem. Socialistiskās sacensības pirmrindnieks traktorists Kārlis Beitiks apņēmās 1975. gadā izstrādāt 2500 etalenhektāru, ietaupīt 0,3 tonnas degvielas.

Putnkopēja komjauniete Agnese Muiznece apņēmās piecgādes plānu izpildīt līdz 1975. gada 1. decembrim.

A. VALDENS.

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENIETIESI!

PADOMJU JAUNATNE

Nr. 15 [7632]

OTRDIEN,

1975. gada 21. janvārī

Maksā 2 kop.

CELTNE, kura mani gaidīja vai, pareizāk sakot, kurā mani negaidīja, nav iespējīga, un vēl mazāk tā līdzinās rūpniecības uzņēmumam. Taču, kā apgalvoja komjaunatnes rajona komitejā, te strādājot viena no lielākajām komjaunatnes pirmorganizācijām pilsētā. Tā arī teica — strādā. Tādēļ vēlējos iepazīties ar ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas filiāles jauniešiem, uz zināt, ko viņi dara, lai Visavienības komjauniešu sapulcē pieņemtās saistības nepaliktu tikai uz papīra.

Jautāju pēc komjauniešu sekretāres. Bležī šādās reizēs uzrunātie apmuls, saskātas un mēģina atcerēties, kurš tad šogad ir tas sekretārs. Soreiz nepaspēju pat aizskatīties līdz divdesmit, kad Mudīte Antonova kopā ar partijas pirmorganizācijas sekretāri Natāliju Rižovu nāk pa gaiteni.

— Saistības? Tās pieņēma 13. janvārī.

Lai uzzinātu par tam ko vairāk, nav jāraknājas mapēs vai sapulču protokolos. Tās pieejamas katram, kurš ienāk ražošanas apvienības Valkas filiālē. Jauna planšete saistībām gan vēl neesot izgatavota, taču arī komjaunatnes starmeša vieta noder itin labi, lai uzskatāmi parādītu gan pieņemtās saistības, gan to izpildes gaitu.

«Strādāt tā, lai dienas normu izpildītu vismaz par 115 procentiem,» — skan pirmās lēmums. Turpat arī janvāra rezultāti.

Visas divdesmit komjaunietes sadalītas grupās. «Labi veicies», seko uzvārdi un skaitļi, kas liecina, ka Valkas filiālē strādā komjaunietes, kuras dienas normu izpilda vidēji par simt sešdesmit, pat simt astoņdesmit

procentiem. Darba telcānleču skaitā ierakstītas arī divas mācekles. Viņām gan procenti ir krītni mazāki, taču, ja ņemot vērā neilgo darba stāžu, pareizi vien būšot. Tālāk grupa meiteņu, kurām līdz 115 procentiem pieņēmusi tikai kāds nieks. Vēl jāstrādā. Tad pāris meitenes «melnajā» sarakstā.

Kad ciemojos Valkas filiālē, arī februārī padarītais bija jau izsummēts. Salīdzinot ar janvāri darbs veicies vēl labāk. Ikviens no meitenēm kāpinājis savu darba

SACĪTS—DARĪTS

intensitāti, un procenti sniedzis līdz simt deviņdesmit trim.

— Vai jums dienas normas nav par zemām — varbūt laiks tās pārskatīt? — jautāju iecirkņa priekšniekam Gunāram Voškinam.

Izrādās ka normas ir augstākas nekā vidēji visā apvienībā, tādas, ka cili tik tikko izpildot (to rāda arī tabulas).

— Jaunība, — iecirkņa priekšnieks noplāta rokas. — Strādā kā jau komjaunieši. Tai pašai Mudītei — pamēģini normu noteikt — tik un tā pārnslegs.

Uzmanību plesāista kāds uzvārds — L. Čerpenoka. Janvārī 107,9 procenti — tāds solījums palicis pusceļā. Bet februāris? Pārbaudu vēlreiz — 151,6 procenti. Bez viņas vēl pāris meitenes no vidusgrupas pārgājušas pirmajā.

Izrādās šādas pārmaiņas nav notikušas pašas no sevis, kā to dažkārt gaida citos uzņēmumos.

Komjauniešu sekretāre

kopā ar N. Rižovu (kura vēl pērn pati vadījusi komjauniešus) un iecirkņa priekšnieku nav zēlojusi laiku, lai aprunātos ar katru jauniešu. Tā atklājas, ka jau pieņēmtā L. Čerpenoka nav apmierināta ar sava darba operāciju. Visi kopā domājot atrada atrisinājumu — uzticēja jauniešiem citu operāciju, un,

komisija, kas organizēja kustību «Katram strādājošam — vidējo izglītību». Tajā darbojas arī mūsu komjaunatnes komitejas locekļi. Sastādījām sarakstu un runājām ar katru jauniešu. Neesen saņēma kopmītnes. Arī tur meitenes izvietojam, rēķinoties ar to, vai viņas mācās vai ne.

lūk, ko pierādīja jau nākošais mēnesis.

Skriet, pie saistību pirmā solījuma ilgāk nav jāpakaļvejas. Sacīts — darīts.

«Otrkārt, septiņiem vakarskolniekiem mācību gadu pabeigt ar labām un teicamām sekmēm.»

Politnodarības neesot rakstījuši ar nodomu — jāmacās, tas esot pats par sevi saprotams.

— Esam vienojušies ar skolu un katru mēnesi saņemam sekmju lapas. Tāpat informējam brigadierus. Tiklīdz mācībās ieguvusies pāviršība, visa brigāde nāk palīgā, jo tās stundas, kuras jauniešiem atvēlētas mācībām, cili viņa vietā atstrādā, — stāsta Mudīte un vēl piebilst, ka tikai diviem komjauniešiem vēl neesot vidējā izglītība. Zēl, ka arī šis skaitlis nav minēts saistībās...

— Mazliet noplicis mūsu entuziasms. — sarunu turpina Natālija Rižova. — Vēl neesen uzņēmumā bija pat

Sprīžot pēc nosauktajiem vārdiem, skaitļiem un piebildes — tagad mācās vienpadsmitajā klasē, tagad desmitajā, tagad viena no labākajām vakarskolniecēm — jāsecina, ka individuālais darbs atkal sevi attaisnojis.

Saistības vēl ierakstītas, ka piecu mēnešu ražošanas plāns jāizpilda līdz 9. maijam, ka 14. martā nopelnītos līdzekļus pārskaitīs Miera fondā un tā būs velte Uzvaras 30. gadadienai, ka ikvienam komjauniešim jāpārskata savi personīgie plāni un jāuzņemas paaugstinātas saistības...

Biju cehā. Runāju ar jauniešiem. Viņas zināja stāstīt gan par 14. martu, gan saviem plāniem un to izpildi. Arī te nav ko piebilst. Sacīts — darīts. Tātad abas sekretāres nav kļūdušas apgalvojot: «Galvenais — regulāri kontrolēt katru jauniešu.»

Taču blakus atzīnībai, ko valcēnietes pelnījušas, vēl jāpakaļvejas pie saistībām.

Darbs, plāns, procenti... Tiem atvēlēta pat vairāk nekā pirmā vieta. Saistības blakus ražošanas darbam, plānām un procentiem nelieka vieta mācībām. Skriet, pašam aizmirsta patiesība, ka jauniešiem uzņēmumā pavada tikai astoņas stundas dienā, un pārējais laiks pieder viņam. Kā to izmantot? Ko jaunais strādnieks dara savā brīvajā laikā, varbūt jāpaldz viņam atrast savu vaļasprieku, varbūt dažāda laba diezais rublis izkūst restorānā? Sodien varam tikai minēt, jo atbildes uz šo jautājumu nebija. Mudīte saka: «Traucē maņu darbs! Traucē gan. Ar to aizbildinās daudzi un pārāk daudz, jo aizmirst, ka bez sekretāra ir arī viņa vietnieks, komiteja...»

Komjauniešu sekretāre stāsta, sprīžam, vērtējam un ar katru nākošo teikumu jūtu — gluži vienkārši pietrūcis padoma, lai gan darīgribs nav pietrūkusis. Bet padomdevēja — komjaunatnes rajona komiteja? Saistību kontrolei komjaunatnes Valkas rajona komitejā šodien vēl neplevērs vajadzīgo uzmanību. Visas komjaunatnes pirmorganizācijas vēl nav atsūtījušas savas saistības, tādēļ rajona komitejā nav arī ziņu par to izpildi. Lai noskaidrotu padarīto vai nepadarīto, jādodas uz izraudzīto kolhozu vai uzņēmumu. Tātad izpildīt vai neizpildīt paliek pirmorganizācijas sekretāru darīgribs ziņā, tādēļ jo sevišķi leprēcīnāja enerģija, ar kādu strādā Mudīte Antonova ar saviem komjauniešiem.

M. IGAUNE

Mr. 57 [7674]

SESTDIEN,

1975. gada 22. martā

**PADOMJU
JAUNATNE**

Par ražošanu un sadzīvi

Z. MIEŽE,

ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa šuvēja, piecgades jaunais gwards

Kopš 1970. gada, kad darbu sāka ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» iecirknis Valkā, savas gaitas esmu saistījusi ar to. Kolektīvā ir daudz labu strādnieču, kuras jau izpildījušas piecgades uzdevumu: Zenta Pinne, Laima Tupurīte, Laimdota Bērziņa, arī es. Piecgadē man bija jāizpilda 11 506 normstundas, četros gados izstrādāju 12 080. Arī patlaban darbs veicas labi. Katru mēnesi jāizstrādā 215 normstundas, tas nozīmē, ka astoņās stundās jāizpilda norma. Ja dienas normu pārsniedzu, šis skaitlis palielinās. Janvārī izstrādāju 311, februārī — 338 normstundas. Ja izdosies tāpat turpināt, šogad 2349 plānoto normstundu vieta būs apmēram 3500.

Iecirknī visus šos piecus gadus ir izvērsti gan kolektīva, gan individuāla sociālistiskā sacensība, un arī tā palīdz gūt labākus rezultātus. Sacenšamies arī par labākās šuvējas nosaukumu.

Sogad, aprēķinājuši iespējas, pieņēmām pretplānu — ražot papildus 100 000 trikotāžas izstrādājumu par 80 000 rubļiem vairumizlaides cenās. Komjaunieši ir uzņē-

mušies paaugstinātas saistības par godu Uzvaras 30. gadadienai. Veiksmes un neveiksmes ātri parāda komjauniešu «Starmetis». Pēdējā gadā tas ir sevišķi aktivizējies. Domāju, ka tas ir «Starmeša» vadītājas Birutas Pulles nopelns. Viņa pie mums nestrādā ilgi, tikai nesen nokārtoja eksāmenus, bet normu jau izpilda par 110 — 120 proc. Centīga un aktīva.

Tādu meiteņu mums daudz. Tikai žēl, ka dažas, saskārušās ar pirmajām grūtībām, aiziet. Tas ietekmē visu mūsu darbu. Nekad tā, kas nostrādājusi gadu, divus, nevar izdarīt tik daudz un labi kā šuvēja, kas nostrādājusi piecus gadus. Bet šādu ilggādēju strādnieču iecirknī ir apmēram piektā daļa. Mums aiziet no ierastā darba vairs nebūtu viegli. Ir rūgti, ka meitene, kura pēc pirmā gada, tikko iegājusi darba ritmā, dodas citur meklēt laimi. Jāapmāca atkal cita. To-

mēr vairākos gadījumos var saprast un attaisnot tās, kas aiziet. Apmēram 60 % strādnieču ir jaunietes, daudzas dzīvo kopmītnē. Tad apprecas, piedzimst bērni. Jādomā, kur dabūt dzīvokli, kā mazos iekārtot bērnudārzos. Nepiemērotajos apstākļos bērni slimo, mātēm viņi jākopj mājās. Tā rodas lieli darbalaika zudumi, pazeminās ražīgums. Administrācija cenšas viņām palīdzēt, iekārtot darbu vienā maiņā, ļaut strādāt nepilnu dienu. Tomēr ar to ir par maz. Galvenais — dzīvokļu un bērnu iestāžu celtniecība. Iecirknī varētu piedalīties celtniecībā ar līdzdalības maksu. Šis jautājums noteikti jākārt.

Mums dažkārt pārmet, ka par maz rūpējamies par brīvā laika lietderīgu pavadīšanu. Domāju, ka maiņu darbs to ievērojami traucē. Iespēju robežās organizējam dažādus pasākumus. Sogad kolektīvi apmeklējām Rīgas cirku, va-

sarā būs atpūtas dienas pie ūdeņiem. Protams, vēl daudzas meitenes nodarbotos ar sportu, piedalītos pašdarbībā. Bet kuras tād būs tās, kas strādās tikai rīta maiņā, kuras — tikai vakarā. Ja uzņēmums liels, varbūt tik stipri nejūt, ja četri, pieci slimi, tikpat apmēram — skolā, vēl kādi trīs, četri strādnieki — mēģinājumus. Taču, ja mēs no maiņas atbrīvosim tik daudz šuvēju, plānu neizpildīsim. Lai dažādus atpūtas pasākumus rīkotu pa maiņām — kolektīvs par mazu. Kur to var, tā arī tiek darīts.

Piemēram, ekonomiskās mācības notiek katrai maiņai atsevišķi. Tā pat ir labāk — dalībnieku mazāk, visi var ierasties. Pēdējā nodarbība, piemēram, bija par produkcijas kvalitāti, par Kvalitātes zīmes piešķiršanu. Propagandists daudz izmanto piemērus no mūsu pašu iecirkņa darba. Ir interesanti, pat nepieciešami zināt, ko un kā darām. Citādi sēžam, strādājam un nezinām, kāda tam visam jēga. Pēc nodarbībām kaut kā citādi saskati pats savu darbu, strādā ar lielāku atbildības sajūtu.

DROŠI IET ŠODIENĀ

Gan lielā, gan mazā pilsētā no visa jauniešu pulka ir jāizdala viena daļa, kas ir aktīvāka, parasti arī strādīgāka un vairāk zināša. Tie ir komjaunieši.

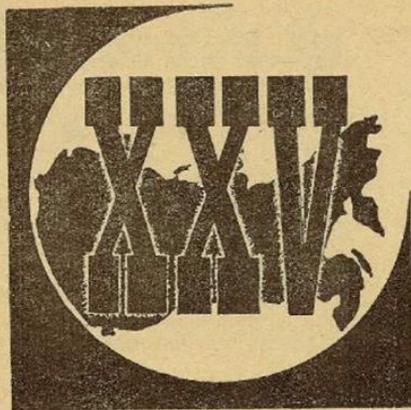
Viņi nu visāstāpāri — kā nāk ar šānu.

PSK kustība veļtēm piecga slieksni veic lūtikai šī

Ražo strādā padsm komun

Latv apvien rajonā tā, lai ciju pa izmaks peļņu

Bet nieši k

ASTOŅI SIMTI MIERAM

Ja min kādu no Valkas labākajiem darba darītājiem, bieži nosauc Natālijas Rižovas vārdu, ja kādu no lielākajiem komjauniešu kolektīviem, tad — «Sarkano ritu». To pašu Rīgas fabrikas Valkas iecirkni, kas ražo mazbērnu veļu un šo to no pieaugušo trikotāžas. To pašu, kur komjaunieši izteica ierosinājumu — nostrādāt vienu dienu Miera fonda labā. Un, lai arī kopš šā notikuma pagājis jau pusgads, Mudite Antonova un Nataša Rižova par to stāstīja itin dzīvi, bez puteklainas aizmirstības piegaršas.

— Tā pavisam krasi nodalīt komjauniešu darbu no pārējo jauniešu darba nevaram, un arī par to dienu, kad mūsu alga tika veltīta Miera fondam, nevaru pateikt komjauniešu daļu. Tad būtu smalki

saimniecības tehnikas remontu pilnībā pabeigt līdz dienai, kad sāksies PSKP XXV kongress.

Lai gan darbs ir oļavenais, ne jau ar to vien vēr-

jāapreķina. Bet kopējā summa, kuru ieguldījām fondā, bija astoņi simti rubļu. Manuprāt, tas ir diezgan daudz, — gandrīz vai jautājoši nobeidza Mudite, pašreizējā komjauniešu sekretāre.

— Tajā dienā visas meitenes patiešām centās. Un ziniet, ar ko es visvairāk esmu apmierināta? Ka tas bija uz pilnīgas brīvprātības principiem, — ar prieku piebilda iepriekšējā komjauniešu sekretāre Nataša Rižova, kura šogad ievēlta vēl svarīgākā sabiedriskajā postenī — viņa ir iecirkņa partijas pirmorganizācijas sekretāre.

ATBILSTOSS NOSAUKUMS — «NEMIERS»

Valka ir rajona centrs. Tomēr pat visai autoritatīvas personas izteicās, ka jaunatnes dzīve interesantāka esot nevis šeit, bet gan Smiltēnē. Tur darbojas labs jaunatnes klubs.

Vai tāds klubs pilsētai tik daudz laba dod? Izrādās — jā. Ne tikai jauniešiem (aktīvākie klubā ir komjaunieši), bet visai pilsētai labu dod. No Smiltēnes sešiem tūkstošiem iedzīvotāju tikai nedaudzi nepazīs kluba padomes locekļus. Šie astoņi deviņi cilvēki ir tie, kas vienmēr organizējuši Smiltēnē pašus populārākos pasākumus. Un ne tikai jauniešiem. Arī tiem, kam galvas sirmas.

Cik ilgi tāds klubs jau darbojas? Cetrus gadus. Kā darbojas? Padomes locekļi sastāda ceturkšņa darba plānu un dara tā, lai vēlammais iemiesotos dzīvā realitātē. Kāpēc viss izdodas? Tāpēc, ka ar nodomiem nekad netiek šauts par augstu.

Tikšanās, dažādi pārrunu vakari ar dejām, ar kafijas dzeršanu vai bez tās — interesantas, tomēr jau ierastas parādības. Smiltēnes jaunatnes klubs prot

nes pulciņa «Rīts» biedru atstātais pagātnes mantojums izmērojams visas mūsu valsts mērogā — viņu komjaunatnes stāžs oficiāli tiek skaitīts jau

atrast arī ko citu. To pastāstīja padomes locekļi Dzintra un Paulis Cīruļi. Abi ir arī komjaunieši. Piemēram, par jaunlaulāto vakariem, kurus kluba biedri nodomājuši organizēt arī turpmāk. Katru gadu jaunatnes kluba ielūgumus saņems visi Smiltēnē dzīvojošie iepriekšējā gada jaunie pāri. Uz vakaru tie ierodas gluži kā savā kāzu dienā — kopā ar vecākiem, vedējiem un, protams, kāzu «štātes».

Sarīkodami jauniesaucamo atvadu vakaru, kluba jaunieši nedomāja par citur dzirdētu šāda pasākuma kopēšanu. Vienkārši gribējās, lai pušiem pirms aiziešanas karadienestā būtu bijušas īstas svinības. Nevis šādas tādas, kādas nu kuram mājās uzriko.

Te, kultūras nama zālē, viņi tikās ar Valkas rajona kara komisariāta pārstāvi, ar diviem Lielā Tēviņas kara veterāniem, no kuriem viens aizvadīja armijā savu dēlu. Kluba jauniešiem jau tad radās doma: varbūt sarīkot arī šo pašu pušu sagaidīšanas vakaru?

Jaunatnes kluba aktivistiem nav miera. Viņi zina, ko grib. Tāpēc arī klubu nosauca — «NemiERS».

Var pārbrukt mājās un iegūtos iespaidus izsēst tai pašā vai arī nākamajā dienā. Ja tie ir tāda pelēcība, liela pelēcība vien. Jūs taču zināt, kāda tā var būt. Bet ir arī redzējumi, kas paliks atmiņā uz ļoti ilgu laiku. Negribas jau teikt tik dzirdēto — uz mūžiem, tomēr uz gadiem gan. Man laikam tā būs Valkas rajona jauniešu attieksme pret pagātni — patiešām milzīgā interese un cieņa pret sava rajona ciņas pilno vēsturi, jo tikai rūpīgi glabājot un savu pagātni cienot, mēs varam droši iet šodienā, darot lielus, svarīgus darbus.

GUNTA PRAPE

2. ANNA KOČUROVA

Trikotāžas izstrādājumu ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas ražošanas iecirknī ir daudz labu strādnieku. Ikviens no viņiem apzinās sava darba nozīmīgumu, vērtību. Valkā šūtie bērnu apģērbi redzami gandrīz visos Baltijas republiku veikalos. Zīmīgi arī tas, ka arvien pēc tiem ir liels pieprasījums.

Par to, lai visi izstrādājumi uz veikaliem aizceļotu tīri un kārtīgi, rūpējas gatavo izstrādājumu uzskaitvede Anna Kočurova (attēlā). Viņa nav iesācēja. Caur A. Koču-

rovai rokām iet visa produkcija. To viņa saliek paciņās pēc lieluma, modeļiem. Paciņas glīti sasaiņo. Pēc tam tās ceļo uz tuviem un tāliem veikaliem. Gadās arī tā, ka pašu mājās ražotā veļa no Rīgas tiek atvesta atpakaļ uz Valku, uz veikalu «Bērnu pasaule».

Dienas uzdevumu Kočurova izpilda ar uzviju. Viņai nav tālu pensijas gadi, taču darbs tik pierasts, ka iet atpūtā negribas.

I. Mišina
G. Pulksteņa foto

AR PIRMO UZRĀDĪJUMU

Roza Medņikova (attēlā) trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī strādā kopš tā pastāvēšanas pirmās dienās. Par gūtajiem panākumiem sociālistiskajā sacensībā viņa ir apbalvota ar savas apvienības Goda rakstu, vairākkārt ir saņēmusi naudas prēmiju. Arī tagad, sagaidot Padomju Latvijas nodibināšanas kārtējo gadadienu, Roza Medņikova šuvēju sociālistiskajā sacensībā gūst teicamus panākumus. Dienas uzdevumu viņa izpilda par 120 — 125 proc., visu produkciju nodod ar pirmo uzrādījumu.

I. Misiņa
G. Pulksteņa foto

VISI ESAM ATBILDĪGI

Kvalitāte ir ne tikai ekonomiska, bet arī sociāla kategorija. Tās pamatā — strādnieku un amatpersonu augsts apzinīgums, disciplinētība un organizētība, priekšzīmīgu apstākļu radīšana cilvēku ražīgam darbam, sadzīvei un atpūtai.

Katru kolektīvu iepriecina saņemtie rezultāti, dod cerosmi turpmāk, vēl sekmīgākam dar-

bitis par 102,1 proc. No kopējā daudzuma bija paredzēts izlaist I šķiras produkciju 88,5 proc. apmērā, bet dots par 29 tūkstošiem izstrādājumu vairāk. Agrāk bērnu jauciņas un «lāciņus» šuvām tikai no vienkāršas auduma. Sākot ar 1976. gadu, to nomainīja audumi ar marmora efektu un iespēstiem krāsainiem, bērnu dažveļ raksturīgiem zīmējumiem. Audumi ar burkāniņiem, pingvīniem, automašī-

dažēdu modeļu, trikotāžas izstrādājumus. Sogad jādod I šķiras produkcija 91,5 proc. apmērā. Lai to izpildītu, meklējam iespējas, kā labāk organizēt ražošanu. Regulāri rīkojam kvalitātes skates dienas. Par tiem, kas ražo brāķi, stāstām vitrīnā, lai pašam vainīgajam būtu kauns un arī citi censtos «nedarīt». Lai uzlabotu produkcijas kvalitāti, mums jāpastiprina saņemto pusfabrikātu kontrole, jo no tā ir atkarīgs produkcijas labums. Cenšamies ātrāk ieviest pirmrindnieku pieredzi, prēmijām labākās šuvējas un kontrolerus par rūpīgu darbu. No kā pārņemt pieredzi mums ir. Ne mazums šuvēju produkciju nodod I šķirā ar pirmo uzrādījumu. Tādas ir, piemēram, Aina Kuzņecova, Valēnina Burlakova, Mušile Antonova, Maiga Tetere, Vizma Sermula, Līga Drubiņa, Roza Medņikova.

Nr. 2

*Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts»
Valkas šūšanas iecirknis,
ražošanas apvienības «Daiņrade» Valkas suvenīru cehs,
Valkas gāzes saimniecības kantoris,*

Attēlā: no kreisās — produkcijas kvalitātes kontrolleres Anna Poļa, Mirdza Silīņa, Vera Legačeva pārbauda, vai izstrādājumi atbilst valsts standartam.

šam.

Arī Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī pārņ gūti labi rezultāti gan kvalitātes ziņā, gan plāna izpildē. 1976. gadā sarakots 1 miljons 388,7 tūkstoši bērnu trikotāžas izstrādājumu, plāns izpil-

nām kuģītiem, zaķītiem un citiem zīmējumiem atdāvina izstrādājumus.

Lai ražotu tieši nepieciešamos bērnu trikotāžas izstrādājumus, mums palielināja tehniski ekonomisko rādītāju skaitu, ieviesa jaunus modeļus. Pašreiz šujam 15

Sajās dienās ar LLKJS CK kvalitātes telcammieka nozīmētām apbalvoja šuvējas komjaunietes Vizma Sermula un Edīte Bašļi. Komjaunietes Larisa Kravčenko, Dzintra Kovaļeva, Lubova Vasiļjeva, Zinaida Karpova, Zinaida Makovenko tika apbalvotas ar VĻKJS CK nozīmētām «1976. gada triecienieks».

Ar labiem darba rezultātiem esam sākuši 10. pieredzes otro gadu. Janvārī plānotie uzdevumi izpildīti un pārsniegti, ne slikti sokas darbs februārī. Tas dod garantiju tam, ka mūsu kolektīvs godam izpildīs arī 1977. gada saistības. Apliecinājums tam ir tas, ka 36 strādājošie, galvenokārt šuvējas, ir stājušās darba sardzē par godu Lielā Oktobra socialistiskās revolūcijas 60. gadadiņai.

G. Volkins,

trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirkņa priekšnieks

Kā pildām saistības

Attēlā: šuvējas Larisa Kravčenko, Ļubova Vasiļjeva, Dzintara Kļavjeva nesēn saņēma VLKJS CK nozīmi «1976. gada triecānieks».

Šīs «Sarkanā rīta» speciālistes ik dienas savus darba uzdevumus izpilda par 120 — 130 procentiem. G. Pulksteņa foto

Darba Karogs, 1977, 7.apr.

Uzņēmuma Goda plāksnē Rīgā

Trīkotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī labāko šuvēju skaitā ir Valentīna Burlakova (attēlā). Viņa viena no pirmajām stājās darba sardzē par godpilnu Lielā Oktobra socialistiskās revolūcijas 60. gadadienas sagaidīšanu.

Dienas normu izpildīt par 118 proc. un visu saražoto produkciju nodot I šķirā ar pirmo uzrādījumu — ierakstīts viņas saistībā. Lai to sasniegtu, nepieciešama darba pieredze, bet tās Valentīnai Burlakovai netrūkst. Cehā nostrādāti jau seši gadi. Vairākkārt viņa ieguvusi labākās šuvējas nosaukumu, šajā gadā gūta vislielākā atzīnība — I nūsgadā atzīta par uzvarētāju, un viņas fotogrāfija ievietota uzņēmuma

ma Goda plāksnē Rīgā.

Pavērojot Valentīnu darbā, redzam, ka viņa izpilda katru kustību precīzi, ātri, tādēļ arī veicas.

Sacensībā līdzās Valentīnai Burlakovai soļo Valkas pilsētas deputāte Aina Kuzņecova, tautas kontroles grupas locekle Roza Medņikova, tautas brīvprātīgo kārtības sargu grupas locekle L. Gorbunova. Visām viņām ir viena kopēja vēlēšanās — sekmīgi izpildīt pieņemtās saistības, dot pēc iespējas lielāku ieguldījumu 10. piecgadē.

M. Antonova, trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirkņa šuvēja, darbvietas korespondente

G. Pulksteņa foto

Tautas patēriņa preces. Specializācija. Efektivitāte

L. Bērziņa.

Skaistas un praktiskas vismazāko pilsoņu — zīdaņu drēbes šuj Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas pirmāis tecirknis. Pēc šiem izstrādājumiem ir liels pieprasījums ne tikai Baltijas republikās, bet arī Krievijas Federatīvajā Sociālistiskajā Republikā, Ukrainā un Baltkrievijā. «Lācīš» un blūzītes noliktavās ilgi neglābājas. Tie atzinību iemantojuši arī tādēļ, ka izgatavoti no laba kokvilnas auduma, kurā ir arī mākšlīgā zīda dzīpari. Plaša ir izvēle — piecpadsmit dažādu modeļu izgatavo konveijers, kuru apkalpo prasmiņas šuvēju rokas.

Apvienībā ar katru gadu plašāks kļūst specializācija. Sogad ietis tālāk — Valkā pārtraukta pusaudžu veļas šūšana. To izgatavos citur, bet valcēniekiem uzticēts pēc iespējas pilnīgāk apmierināt pieprasījumu pēc zīdaņu apģērbiem. Sogad patērētājiem jāpiegādā gandrīz divi miljoni izstrādājumu, par 17 procentiem vairāk nekā pērn.

Te strādā vairākas ilggadējas, savu arodu mīlošas meistares. Citādi arī nevar būt, jo viņas apgādā pašus mazākos pilsoņus. Tādēļ kvalitātei šuvējas velta vislielāko uzmanību.

L. Gorbunova.

Tecirknis pastāv tikai septiņus gadus. Pirmajā gadā ap 80 proc. produkcijas bija augstas kvalitātes, tagad tāds ir gandrīz katrs izstrādājums.

Jauno gadu kolektīvs sagaidīja pacīlātā garastāvoklī. Divpadsmit mēnešu uzdevums bija izpildīts 8. decembrī. Līdz gada beigām pašuva vēl papildus 115 tūkstošus izstrādājumu. Tas liecina, ka tecirkņa kolektīvs ir cīnīgs, izpalīdzīgs, spējīgs izpildīt grūtus un atbildīgus uzdevumus. Sogad, kad pieņēma piecades trešā gada saistības, visi bija vienprātīgi, ka gada uzdevumu paveiks ne vēlāk kā līdz 28. decembrim un izgatavos vēl papildus 15 tūkstošus izstrādājumu. Bet darba pirmrindnieces L. Bērziņa, L. Gorbunova, Z. Pinne deva vārdu, ka līdz PSRS Konstitūcijas dienai izpildīs piecades 3,5 gadu uzdevumu. Viņu darba biedres R. Medņikova un A. Kuzņecova līdz šiem svētkiem paveiks triju gadu plānu. Sekojot šai ierosmei, vairākas šuvējas izstrādā un pieņem individuālas saistības, kuras paredz krasi kāpināt darba ražīgumu, daudz lielāku uzmanību veltīt darba kvalitātei.

Apvienībā plaši izvērstā sacensība par profesijā labāku strādnieka goda nosaukuma iegūšanu. Rezultātus rezumē reizi ceturksnī. Agrāk galvenokārt nēma vērā dienas nor-

Z. Pinne.

mas izpildi. Ja šuvēja slimības dēļ neizpildīja normu, tad viņu no turpmākās sacensības līdz šim izslēdza, jo panākt zaudēto nevarēja. Tagad tā nebūs. Galvenokārt nēms vērā normu, stundas uzdevuma izpildi. Tāda diferencēta pieeja, bez saubām, kāpinās darba ražīgumu, sacensība kļūs efektīvāka.

Darba ražīgumu kāpinās modernā iekārtā. Nomainīs gandrīz pusi mehānismu. Jaunās šujmašīnas ir labākas par iepriekšējām. Tās ir slēgtas, mehānismos netiek klūst putekļi. Jaunās šujmašīnas vieglāk apkalpojamās — elļošana centralizēta. Daudz lielāks darba ātrums. Sākumā ar tām strādās darba pirmrindnieces.

Līdz šim trikotāžas izstrādājumu detaļas piegrieza Rīgā. Bija gādājumi, kad tās atveda ar nokavēšanos. Tas izraisīja nerītmiskumu. Citreiz izejvielas bija zemas kvalitātes. Sogad atrisinās arī šo problēmu. Darba ierindā stāsies piebūve, kurā būs piegriešanas cehs. Cetras šuvējas A. Duņņina, D. Diknere, G. Izajuka un J. Breidaka jau tagad apgūst piegriešanas māku Rīgā. Pēc tam viņas šajā specialitātē apmācīs citas tecirkņa darbinieces. Tecirkņa darbs kļūs vēl ritmiskāks, uzlabosies arī produkcijas kvalitāte.

O. Stūrīš
G. Pulksteņa foto

Darba Karogs, 1978, 2.febr.

APAKŠBIKSES

Āra kauca vēja un griezās putenis, bet redakcija bija sīti un labi. Pie durvīm kāds bīkli piekļauvēja.

Nākošajā brīdī redakcijā ienāca trīs dreboši vīrieti. Sākumā viņi stāvēja saspiedušies barībā, nēko nerunāja un skatījās uz redakcijas līdzstrādniekiem sāpīgi pārmetošām acīm. Varēja just, ka drebošie vīrieti ir stipri nosaluši.

— Vai jūs ilgi stāvējāt ārā? — sīranīgākais no redakcijas līdzstrādniekiem viņiem ļautēja.

Vīrieti saskatījās.

— Nē, — viens aizmaksuā balstīnā atbildēja. — Mēs nosalām tāpēc, ka...

Drebošais vīrieti apkūsa. Pēc atkārtotas mudināšanas viņš nedroši turpināja:

— Mums piedodiet par izteicienu, nav apakšbiksu.

Redakcijas līdzstrādnieki ļoti uztraucas.

— Ko, nav apakšbiksu? Un kāpēc nav!

— Veikalos vīrieti veļa kļuvusi par deficītu, — skānēja bezgala skūnija atbilde. — Dažas veļas izmērus vispār nevar nopirkt. «Dadzis» par to ir rakstījis vairākkārt, bet...

Un trīs drebošie vīrieti sāka raudāt.

— Pagaidiet šeit, redakcijas siltuma, — līdzstrādnieki viņiem uzsauca un pieļēca kājas. — Mēs skriesim uz Rīgas Centrālo universālveikalu un darīsim, ko varēsīm!

Patiešām, universālveikala vīrieti veļas nodaļā stāvoklis bija drūms. Tur plauktos gulēja vienīgi 56. un 44. izmēra veļa, cita nekā.

Tūdaļ sekoja ļoti nopietna saruna ar veikala vadību. Vai jums, cienījamie biedri, neliekas, ka salīdzēt vīrieti ir necilvēcīgi?

— Patiešām, tas ir necilvēcīgi, — vadība ļejuīgi atbildēja. — Bet ko lai dara, ja pagājušā gada ceturtajā ceturksnī «Sarkanais rīts» mums piegādāja vīrieti veļu par septiņpadsmit tūkstošiem rubļu, lai gan ligums bija par trīsdesmit deviņiem!

— Vai diemī! — līdzstrādnieki sakēra galvas. — Tūdaļ nav sapemta pat puse! Bet

varbūt citos veikalos stāvoklis ir labāks?

Nebija vis labāks. Lai arī kur līdzstrādnieki iegriezās, visur pārdevēji sūdzējās par vīrieti veļas trūkumu. Un ko saka Tekstilpreču vairumliudrniecības bāzes darbinieki? Viņi saka pavisam drūmus vārdus — «Sarkanais rīts» pagājušā gada vienpadsmit mēnešos nav piegādājis 170 000 vīrieti kokvilnas veļas gabalu! Toties pusvilnas veļas ražošanas plāns ir pārsniegts. Saņemts 5000 veļas gabalu vairāk, nekā pasūtīta. Izskaidrojums ļai parādībai esot gaudām vienkāršs — pusvilnas veļas komplekts maksā apmēram sešas reizes dārgāk, bet uzņēmumam, lai izpildītu plānu, šādu kompleksus ražot ir ļoti izdevīgi.

Līdzstrādnieki tūdaļ atdrāzās uz «Sarkano rītu» un bargi iesaucās:

— Vai tiešām jūs, veļas ražotāji, naktis varat mierīgi gulēt, kad apkārt kļīst nosaluši vīrieti!

— Mēs nevaram gulēt, — ražotāji nopūtās.

— Un ne vien tāpēc, ka vīrietiēm ļaskraida, piedodiet, bez apakšbiksēm, bet arī ļuvēju trūkuma dēļ. Jā, mums trūkst divpadsmit procentu no plāna izpildei nepieciešamā ļuvēju skaita. Turklāt «Rīgas manufaktūra» nav piegādājusī simt piecdesmit tonnas dziedinul!

Dzirdot veļas ražotāju skūnjos vārdus, līdzstrādniekiem nocēļās roka mest viņiem smagu pārmetumu akmeni. Negribējās pat atgādināt «Sarkanā rīta» grēcīgās tieksmes glābt plānu uz dārgo izstrādājumu rēķina.

Nu, bet kas notika tālāk? Vai tiešām nabaģa vīrietiēm muļīgi būs ļaskraida, piedodiet, bez apakšbiksēm? Nebūstot vis. «Sarkanais rīts» pēdējā ļaukā atvērtā ļūļanas ceļā Pāplakā kur gada izgatavos 250 000 vīrieti veļas gabalu, ļūļana iesāstis arī profesionālā tehniskās skolas audzēknes. Nobeigumam tuvojās ļauna ceļa būvdarbi Valkā.

Ar ļim priecīgajām ziņām līdzstrādnieki atgriezās redakcijā. Nosalušie vīrieti viņus pacietīgi uzķlausīja, pagrozīja ķaivas un teica: — Tūdaļ apvāršņi nēmaz tik drūmi nav. Un, ļa «Rīgas manufaktūra» turpmāk sprīnīgi piegādās dziedinul, mēs aiz prieka varēsīm ļēkt gaisā!

Iespējams, ka viņi tā arī darīs. No vīrietiēm, piedodiet, bez apakšbiksēm visu var sagādīt.

A. ISAIS

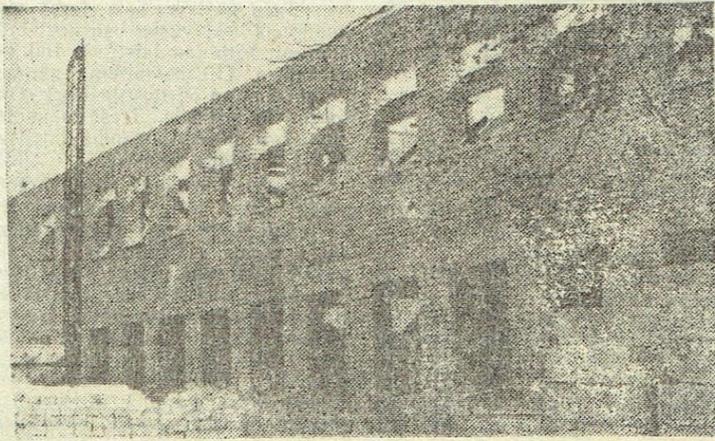

PSKP XXV kongresa lēmumus — dzīvē

Daudz kas izmainīsies

«... ARVIEN LIELĀKA KAPITĀLIEGULDĪJUMU DAĻA JĀIZMANTO STRĀDĀJOŠO UZNĒMUMU TEHNISKAI MODERNIZĒŠANAI UN REKONSTRUĒŠANAI. TĀS DOS IESPĒJU BŪTISKI PALIEĻINĀT PAMATFONDU AKTĪVAJAI DAĻAI — IEKĀRTĀM PĀRDZĒTO IZMAKSU IPĀTSVARU, PĀATRINĀT RĀZOSANAS JAUDU APĢOŠANU, STRĀDĀJOSĀJOS UZNĒMUMOS ĀTRĀK PĀRIET UZ JAUNAS PRODUKCIJAS IZLAIDI.»

No PSRS Ministru Padomes priekšsēdētāja b. N. Kosigina referāta PSKP 25. kongresā «PSRS Tautas saimniecības attīstības pamatvirzieni 1976.—1980. gadā».

Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknis ir vienīgais uzņēmums rajonā, kas pakļauts Vieglās rūpniecības ministrijai. Te strādā vairāk nekā 120 cilvēku jau no 1970. gada augusta. Šajā laikā saražots 10 miljoni 120 tūkstoši bērnu trikotāžas izstrādājumu. Vairākkārt nomainījušies dažādi rūpulišu un iaciņu modeļi. Citādāka ir audumu struktūra, to krāsa un zīmējumi. Ražošanas telpas kļuvušas par šaurām. Nav kur kārtīgi paēst, nomazgāties, atpūsties. Neapmierina mūs arī ventilācija. Lai nodro-

šinātu ērtus un efektīvus darba apstākļus, saražotu vēl labāku produkciju, ko varētu atestēt ar Valsts kvalitātes zīmi, jārisina vairākas problēmas. To dara trikotāžas ražošanas apvienības un iecirkņa vadība. Pašlaik top ēka (attēlā), kas būs divas reizes ietilpīgāka. Jaunajā cehā būs gaiša un ērta ražošanas telpa, plašas palīgtelpas. Būs labiekārtota ēdnīca un pusfabrikātu kiosks. Edienus pievedīs no pilsētas ēdnīcas un izsniegs strādājošajiem maīņu starplaikā. Tas sievietēm atvieglos mājas soli.

Darbosies spēcīga ventilācijas sistēma. Jau izrakta un nodota ekspluatācijā arhēziskā aka. Tuvākajā laikā sāks izbūvēt kanalizāciju. Apmēram pēc mēneša jaunajā cehā sāksies apdares, santehnikie un elektroinstalācijas iekārtošanas darbi. Pilnīgi pārbūvēs katlu māju. Uzceļ transformatoru apakšstaciju. Lai garantētu drošu un pastāvīgu apgādi ar elektroenerģiju, augstsprieguma strāvu pievads no diviem energoavotiem.

Pārbūvēsim un remontēsim ceha ēku. Te galvenokārt izvietosies palīgdienestā.

Pamazām labiekārtosim apkārtni. Varzupītes krastā būs atpūtas zona.

Lai būvobjektā viss ritētu raiti, par to rūpējas brigadieris Jānis Cīms (attēlā).

Mēs ceram, ka vēl šogad varēsim pāriet jaunās telpās. Tad izmainīsies un paplašināsies izstrādājumu sortiments. Tāpat ražosim bērnu un mazbērnu trikotāžas izstrādājumus, bet tie būs izskatīgāki, praktiskāki. Tos izgatavosim no spilgtiem audumiem ar bērnu gaumei atbilstošiem zīmējumiem.

Bez šaubām, palielināsies strādājošo skaits. Būs vajadzīgas šuvējas, piegriezējas un vēl citi speciālisti.

Ceļam saimnieciskā kārtā, tāpēc ir daudz un dažādu grūtību. Ar mehānismiem un autotransportu pēc iespējas palīdz daudzus raiona celtniecības organizācijas, saimniecības. Par to visiem vissirsnīgākais paldies!

Visi, ko esam sasnieguši, ir mūsu iecirkņa strādājošo apzinīga darba rezultāts. Tādēļ arī viņiem visiem Vieglās rūpniecības darbinieku dienā vissirsnīgākais paldies!

Vieglās rūpniecības darbiniekiem šajā piecgadē un arī turpmāk partija ir izvirzījusi lielus uzdevumus. Pieaugot iedzīvotāju labklājībai, pieaug arī cilvēku prasības un vajadzības, tādēļ mūsu iecirkņa kolektīvs darīs visu iespējamo, lai tās izpildītu.

G. Voškina

Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirkņa priekšnieks

Darba Karogs, 1978, 10.jūn.

Pašai prieks par padarīto

Ja māte ar savu mazuli priecājas par skaidu bērnu jaciņu, tad Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa šuvēja Dzintra Balode (attēlā) ir ne mazāk apmierināta, jo iespējams, ka jaciņu ir darinājušas viņas rokas.

Kaut gan Dzintra strādā pie mums nesen (vēl nav divu gadu), šajā laikā viņa jau ir iemantojusi kolēģu atzinību, cieņu. Visu ko dara, viņa dara rūpīgi, kā saka, ar istu sirds siltumu. Tādēļ katras jaciņas kvalitāte ir augsta. Šķiras viņai šis darbs. Dienas norma Dz. Balode izpilda par 120 procentiem.

Dzintrai ir vairākas labas īpašības. Viņa ir ļoti iejūtīga. Ja kādam atgadās nelaime un ir vajadzīgas asinis, viņa dara visu iespējamo, lai palīdzētu. Viņa divdesmit vienu reizi ir nodevusi asinis, ir viena no aktīvākajām donorēm rajonā.

M. Antonova,
trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa šuvēja, darbvietas korespondente

G. Pulksteņa foto

Darba Karogs, 1978, 10.jūn.

Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais riis» Valkas iecirknī notika širādnieku meistariņu konkurss, kas bija veltīts Viegās rūpniecības darbinieku diem. Konkursta mērķis: labāk apgūt ražošanas specialitāti, atrast labākos papērnienus darba ražīguma paaugstināšanā un tehniski pamatotu norāžu ieviešanā.

Sāds konkurss iecirknī notika pirmoreiz, apvienībā — otroreiz. Šoreiz sacentās septiņpadsmit bērnu trikotāžas veļas šuvejas, kuras

Konkurss šuvējām

FOTOREPORTAŽA

tika sadalītas četrās grupās. Katrai grupai deva savu uzdevumu, kas jāveic divās stundās.

Konkurss sastāvēja no trijām daļām. Pirmajā daļā ietilpa bērnu trikotāžas veļas šūšana. Pēc tam katrs dalībnieks atbildēja uz teorētiskajiem jautājumiem, kas saistīti ar šūšanu un darba drošības tehniku. Tad vajadzēja atbildēt uz jautājumu «Ko tu zini par savu pilsētu Valku?», kā arī uz jautājumu, kura atbildei vajadzēja būt caurstrāvotai ar humoru, asprātību.

Konkursta noslēgumā katrs dalībnieks atsevišķi praktiski parādīja zināšanas ugunsdrošībā.

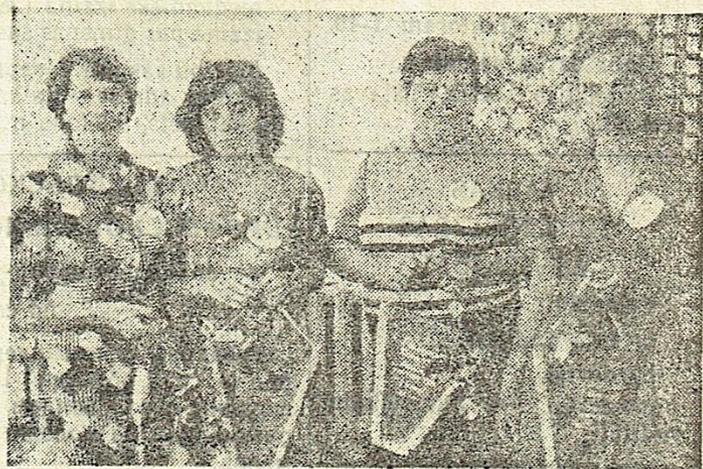
Zūrijas komisija, kuru vadīja Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības algu daļas priekšniece L. Grabovska, vērtējumā pa grupām noteica uzvarētājus. Pirmo vietu ieguvējām N. Gerasimovai, I. Seklucikai, S. Jefimovai un T. Liskei katrai pasniegta vimpeli un naudas prēmija. Otrajā vietā ir A. Savicka, V. Aleksejeva, L. Lavruhina un M. Frolova. Arī viņas saņēma vimpelus un naudas prēmijas. Trešās vietas ieguvējas — G. Krēslina, Z. Pipiņa, J. Čihala un L. Gorbunova — saņēma vimpelus.

Aktivākajiem konkursa organizatoriem — tehnoloģei N. Rižovai, arodbiedrības priekšsēdētājai V. Legačovai, elektrīķim M. Tupurītim un iecirkņa priekšniekam G. Voškinam pasniegta ziedus.

1. attēla: vērtē zūrijas komisija. Augšējā attēla: konkursa dalībnieces darbā.

Apakšējā attēla: konkursa uzvarētājas (no kreisās) N. Gerasimova, I. Seklucka, S. Jefimova un T. Liske.

G. Pulksteņa teksts un foto

AVANGARDĀ

Suvēja motoriste Larisa Kravčenko (attēlā) Rīgas Trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī strādā jau desmit gadus. Šajā laikā iegūta liela pieredze, kļuvis zināms katrs šīs smalkās profesijas noslēpums. Ne velti mēdz sacīt — darbs ir cilvēka vērtības mērs. Pēc attieksmes pret veicamo apkārtējie vērtē pašu darītāju. No tā atkarīga arī cilvēka autoritāte pārējo biedru vidū. Par to, ka Larisa ieguvusi cieņu kolektīvā, liecina kolēģu vienādašs viņas raksturojums — laba strādniece. Citāda vērtējuma Larisas Kravčenko darbam nav. Par teiktā patiesīgumu var pārliecināties, sarāžotās produkcijas daudzumu pārvēršot skaitļos. Šigada sešu mēnešu plānu L. Kravčenko izpildījusi par 125 procentiem. Savās sociālistiskajās saistībās strādniece uzņēmusies veikt 230 normas stundas, tas ir, 30 procenti virs paredzētā. Darba biedres

gan apgalvo, ka faktiski Larisa padara vairāk. Tā ir vēlēšanās, lai jaunās mātes saviem jauniešiem šajiem vienmēr varētu veikalos iegādāties nepieciešamās drēbītes, jo tieši šādu produkciju gatavo suvēja L. Kravčenko. Labs sava pienākuma veicējs nekad nepaliek neievērots, neatzīts, jo padarītais pats to izceļ parējo vidū. Rezumējot šigada 1. ceturkšņa darbu, L. Kravčenko tika atzīta par sociālistiskās sacensības uzvarētāju. Bieži ieguvusi goda pilno nosaukumu «Labākais savā profesijā».

Netiek aizmirsts arī sabiedriskais pienākums. L. Kravčenko ir uzņēmuma sociālās drošināšanas komisijas locekle. Tas prasa iedziļināšanos citu cilvēku dzīvē, laikus palīdzēt tiem grūtā brīdī. Tātad rūpēs par augstvērtīgu produkciju netiek aizmirsta arī uzmanība pret darba biedriem.

A. Zilbers
A. Videmaņa foto

**Uz daudzliem Rīgas trikotā-
žas ražošanas apvienības «Sarkānais rīts» modeļiem parādī-
jies indekss «N» (novitāte).
Šo modeļu izlaide sāks ar
pirmajām 1981. gada dienām.**

Janvāra jaunā produkcija

Uz daudzliem Rīgas trikotā-
žas ražošanas apvienības «Sarkānais rīts» modeļiem parādī-
jies indekss «N» (novitāte).
Šo modeļu izlaide sāks ar
pirmajām 1981. gada dienām.

Jaunā sortimenta vidū īpaši
izceļas bērniem domātie ap-
ģērbi. Seit ir spilgti, zīmēju-
miem rotāti sporta krekliņi,
blūzītes, uzvalciņi un triko
veļa. Īpaša vieta ierādīta iz-
strādājumiem, kas domāti pa-
šiem mazākajiem bērniem.
Šķiet, nedaudz šā vecuma
bērniem domātie apģērbi ne-
varētu neko daudz mainīties.
Taču uzņēmuma mākslinieki
un modeļētāji izveidojuši in-
teresantus jaunumus, ko aug-
stu novērtējuši gan speciālisti,
gan pircēji. Republikas ikgā-
dējā konkursā par labāko bēr-
niem domāto izstrādājumu, ko
riko Latvijas vieglās rūpniecī-
bas ZTB, šie izstrādājumi iz-
cīnīja piecas prēmijas. Vispā-
rēju atzinību leņantoja kom-
plekti, kas sastāv no diviem
trim izstrādājumiem. Katram
no tiem ir sava devīze: «Vies-
s», «Pusdienas», «Mazulis».
Tie priecē acis ar maigiem

sārtiem, ziliem un smilšū krā-
sas toniņiem, ar skaistām apli-
kacijām, izšuvumiem un citu
apdari.

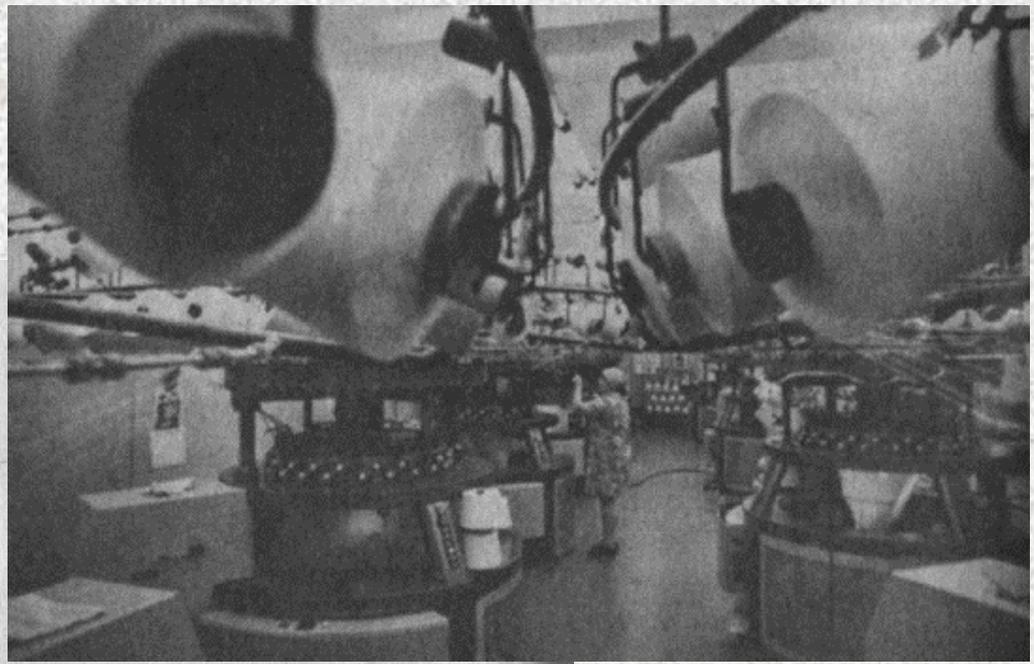
— Ar šiem izstrādājumiem
mēs esam krietni bagātinājuši
mazuļu garderobi, — saka ap-
vienības vecākā māksliniece
S. Strautniece. — Tā kļuvusi
daudzveidīgāka un košāka.
Lieli nopelni te ir mūsu spe-
ciālistiem. Piemēram, viņi ātri
apgūva importa adāmās mašī-
nas. Tādējādi bija iespējams
krietni pirms plānotā termiņa
sākt ražot vieglākus un jau-
nas struktūras audumus, tai
skaitā plīša un džinsa trikotā-
žu. Jaunie adīšanas automāti
deva iespēju palielināt gaumi-
gas produkcijas izlaidi. Mūsu
speciālisti prata ātri izstrādāt
un ieviest jaunu trikotāžas
krāsošanas tehnoloģiju. Rezul-
tātā paplašinājās audumu krā-
su gamma un produkcija kļu-
va glītāka.

Apvienības darbaļaudim iz-
veidojušies cieši kontakti ar
Rīgas trikotāžas fabriku «Ri-
gas adītājs», kur ar speciālām
pigmenta krāsvielām uz audu-

miem drukā dažādus zīmēju-
mus. No šāda triko šūtie iz-
strādājumi ir sevišķi grezni.

Vairākas novitātes sagata-
votas arī lielākiem bērniem.
To vidū ir džemperī, trenin-
tērpi un slēpošanas tērpi,
svārciņi un bikses. Sogad
krietni vairāk ražos populāros
izstrādājumus, ko rotā uzrak-
sti un zīmējumi ar pasaku tē-
liem vai sporta simboliem.
Sis apdares papēmiens, kurā
izmanto termiski kopējamas
bildītes, Rīgas trikotāžas rū-
pniecības darbiniekiem ir jauns.

— Pēdējos gados mūsu ap-
vienība specializējusies bērnu
apģērbu izlaide, — stāsta gal-
venā inženiere V. Iļjahova.
— Jau tagad tie veido 60 pro-
centus no mūsu ražošanas kop-
apjoma. Bērniem domātās pro-
dukcijas ražošanai pilnīgi pār-
kārtots piegriešanas un šūša-
nas iecirknis Valkā. Nesen ti-
ka pabeigta tā rekonstrukcija.
Seit uzstādīta moderna augst-
ražīga iekārta, kas devusi ie-
spēju palielināt bērniem do-
māto izstrādājumu izlaidi par
700 tūkstošiem gabalu gadā.

A t t ē l ā: adīšanas ceļā.

Drīz galvenajā uzņēmumā tiks
izveidots mazo sēriju cehs,
kur ražos dāvanu komplektus.

Jaunas bērnu sortimenta uz-
labošanas un izstrādājumu
kvalitātes paaugstināšanas re-
zerves apvienības «Sarkanais
rīts» darbinieki atklāja, ap-
spriežot PSKP CK projektu
partijas XXVI kongresam
«PSRS ekonomiskās un sociā-
lās attīstības pamatvirzieni
1981. — 1985. gadā un lai-

ka posmā līdz 1990. gadam».
Atrastas papildu iespējas mo-
dernizēt novecojušo iekārtu,
ieviešot agregātu grupveida
plūsmas un celt strādnieku
profesionālo meistarību. Tas
dos iespēju apvienības kolektī-
vam jau šogad saražot virs
plāna 40 tūkstošus trikotāžas
izstrādājumu bērniem.

O. Kuprijanovs,
LATINFORM korespondents

VISU ZEMJU PROLETARIĒŠU SAVIENĪJUMI!

CĪNA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS
PARTIJAS CENTRĀLĀS
KOMITEJAS, LATVIJAS PSR
AUGSTĀKĀS PADOMES
UN MINISTRU PADOMES
ORGANS

Valsts amatā pie pagriešana uz dienestu kāva šis darbs izpildīts, kura augstā ātrā ātrās gaita ātri. Šeit domājam atkārtot, mēģināt pie izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot.

Leņiniskā ieskaite — izaugsmes skate

Imantājos individuālu pieeju, savām motoristēm, kurām ir jābūt, kurām ir jābūt, kurām ir jābūt.

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Viņas mūsu tautas veiktuma daļu, par šīs lietas izpildi 200 normstundas, kurās tika izpildīti 230 normstundas darbs, kas ir to mēneša izpilde par 100 procentiem.

Valkas nomelē pie pagriešana uz dienestu kāva šis darbs izpildīts, kura augstā ātrā ātrās gaita ātri. Šeit domājam atkārtot, mēģināt pie izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Leņiniskā ieskaite — izaugsmes skate

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Valkas nomelē pie pagriešana uz dienestu kāva šis darbs izpildīts, kura augstā ātrā ātrās gaita ātri. Šeit domājam atkārtot, mēģināt pie izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Leņiniskā ieskaite — izaugsmes skate

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Valkas nomelē pie pagriešana uz dienestu kāva šis darbs izpildīts, kura augstā ātrā ātrās gaita ātri. Šeit domājam atkārtot, mēģināt pie izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Leņiniskā ieskaite — izaugsmes skate

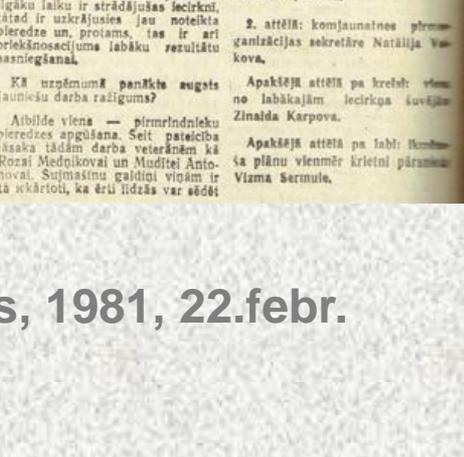
AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Valkas nomelē pie pagriešana uz dienestu kāva šis darbs izpildīts, kura augstā ātrā ātrās gaita ātri. Šeit domājam atkārtot, mēģināt pie izveidot, un nodarboties par izveidot, un nodarboties par izveidot.

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Leņiniskā ieskaite — izaugsmes skate

AUGUSTU KVALITāti KATRĀ DARBA VIETĀ

Darba Karogs, 1981, 22.febr.

Skarbajos kara vējos

Kādreiz Rīgas Trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī nejauši aizsākās saruna par cilvēku salauztiem likteņiem Lielajā Tēviņas karā. Fanija Magranova pavērās uz loga pusi un skatījās kaut kur tālu, tālu, lai nedzirdētu valodas, kas atsauc pagājušo, sāpināja sirdi.

Fanija Magranova ir brigadiere, Viņas kolektīvs šuj drēbes pašiem mazākajiem mūsu zemes pilsoņiem un pusaudžiem. Un vienmēr rūpējas par to, lai katrs izstrādājums jau ar savu ārējo izskatu katrā mazajā cilvēkā ienestu smaidu, labpatiku, tieši to, kā pašai brigadierēi bērnībā visvairāk pietrūka.

J. Locāns
A. Dubļāna foto

Darba Karogs, 1981, 7.nov.

Nr. 9 (12461)

TRESDIEN, 1982. gada 13. janvāri

LAI RAŽOJUMI PATIKTU PIRCĒJIEM

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas lecirkņi plašu atsaucību guvusi devīze «Augstu kvalitāti katrā darba vietā». Četri bērnu rūpuliņu un jaciņu modeļi atestēti ar Valsts kvalitātes zīmi. Turpinās jaunā meklējumi.

Attēlā: * Sūšanas ceļā.

* Ninas Kraukles uzdevums — uzspiest piegrieztajam audumam termokūstošos attēlus. Zīmētie pazīstamo pasaku varoņi — Mikimauss, Cipolino un citi — bērnu apģērbu padara interesantāku un glītāku.

A. Ezera foto

CĪNA

VĒSTIS NO VALKAS

Sadzīves pakalpojumi pilnveidojas

Attīstās un pilnveidojas sadzīves pakalpojumi Valkas rajonā. Katrs iedzīvotājs pērn tos saņēmis caurmērā par 43 rubļiem.

Lai apmierinātu iedzīvotāju vajadzības, strauji attīstās kombinātu savstarpējā kooperācija. Valkas rajona iedzīvotāju apavus palīdz labot Valmieras

miem. Pieprasījums pēc nestandarta istabas iekārtām liels. Ilgi jāgaida, līdz pasūtījumu pieņem, tāpēc dienas kārtībā ir ceha rekonstrukcija.

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināts paredz izveidot arī dārzu apstrādes inventāra iznomāšanas punktu. Šī ļoti labā iecere ātrāk jāvērs īstenībā. Mazdārziņu apstrādē palīdzību gaida kā pilsētās, tā citās apdzīvotās vietās.

Ieviešot jaunus pakalpojumu veidus, pilnigojot darba organizāciju un paaugstinot ražīgumu,

jušajā piegādē te uzsāka telpu rekonstrukciju. Rezultātā — uzlabojušies darba apstākļi un ražīgums.

Pērn šis iecirknis pārgāja uz brigādes darba formu. Kolektīvā nostiprinās disciplīna, samazinās neattaisnotie kavējumi. Strādājot brigādē un izjutot atbildību par galarezultātu, aktīvāks un ieinteresētāks kļūst ikviens strādājošais. Brigādes padome mēneša nogalē izvērtē katra veikumu, un no šī vērtējuma atkarīga premiālā piemaksas.

Padome risina gan tehnoloģijas uzlabošanas, gan sadzīves jautājumus. Izstrādātas tehniski pamatotākas normas, kas sekmē darba ražīguma pieaugumu. Padome palīdz arī jaunajām māmiņām iekārtot bērnus dārziņā. Kopējo puļu rezultātā samazinājusies kadru mainība. Vienpadsmitās piegādes pirmā gada uzdevumu kolektīvs izpildīja pirms termiņa un virs plāna deva produkciju par 45 tūkstošiem rubļu. Sekmīgs bija arī piegādes otrā gada pirmais ceturksnis.

CĪNA

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS
PARTIJAS CENTRĀLĀS
KOMITEJAS, LATVIJAS PSR
AUGSTĀKĀS PADOMES
UN MINISTRU PADOMES
ORGĀNS

IZNĀK kopš 1904. gada marta

Nr. 118 (12 565)

SVETDIEN, 1982. gada 23. maijā

Maksā 3 kap.

172 tūkstošiem rubļu. Kooperācija ir savstarpēji izdevīgs pasākums, to attīstīs arī turpmāk.

Republikā jau populārs kļuvis Smiltenes mēbeļu cehs. Te klients var pasūtīt mēbeles pēc saviem ieskatiem un zīmēju-

Meklē rezerves

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirknī rīt spraiga sacensība par ražošanas uzdevumu pārsniegšanu. Pagā-

I. Rašmeiers

Teicami strādā ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa kolektīvs. Kopš uzņēmumā ieviesta brigādes vienotā darba norīkojuma forma, daudzus ražošanas jautājumus izšķir brigādes padome. Īpaši labi strādā M. Čehānes (centrā) vadītais kolektīvs.

A. Ezera foto

CĪNA

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS
PARTIJAS CENTRĀLĀS
KOMITEJAS, LATVIJAS PSR
AUGSTĀKĀS PADOMES
UN MINISTRU PADOMES
ORGĀNS

Komjaunatnes dzīvo:

FĀRSKATI UN VĒLĒŠANAS

JAUNIEŠU TRIECIENDARBS

RĪGA

Piedaloties Pārtikas programmas realizācijā, specializētās ventilācijas darbu pārvaldes komjaunieši nolēmuši pirms termiņa pabeigt ventilācijas iekārtas montāžu Rīgas kombinētās lopbarības rūpnīcā.

Tankkuģa «Apšeronsk» komjauniešu un jauniešu ekipāža pārskata un vēlēšanu sapulcē ziņoja par PSRS nodibināšanas 60. gadadienai veltīto sociālistisko saistību pirmstermiņa izpildi. Virs plāna ir pārvadātas 1700 tonnas kravas, vienlaikus iekonomējot degvielu un smērvielas kopsummā par vairāk nekā diviem tūkstošiem rubļu.

Refrīžeratora «Kārlis Ziedītis» komjauniešu un jauniešu ekipāža nolēmusi reisu uz Kubu veltīt PSRS nodibināšanas 60. gadadienai. Jaunie žurnieki veiksmīgi pilda pieņemtās sociālistiskās saistības. Reisa pirmajā pusē viņi pārsnieguši kravu pārvadāšanas plānu par vairāk nekā 230 tonnām.

VALMIERA

Valmieras piena kombināta komjaunieši savā pārskata un vēlēšanu sapulcē apsprieduši organizācijas konkrēto ieguldījumu plāna izpildē un ražošanas efektivitātes paaugstināšanā. Tika akcentēta katra

komjaunieša personiskā atbildība par darba rezultātiem.

VALKA

Rūpnīcas «Sarkanais rīts» Valkas filiāles komjaunieši nolēmuši pastiprināti rūpēties par taupības režīma ievērošanu. Viņi apņēmies samazināt ražošanas atkritumu apjomu par 15 procentiem.

LIMBAZI

Zvejnieku kolhoza «Brīvais vilnis» komjaunieši savu gada galveno sapulci sagaidījuši ar labiem panākumiem darbā. Nozvejas deviņu mēnešu plānu kolhozs ir izpildījis par 116,9 procentiem, bet līdz 25. oktobrim bija pieveikts arī gada plāns. Tādus rezultātus iegūt palīdzējuši arī komjaunieši. Katrs otrais no viņiem strādā uz zvejas kuģiem. Sapulcē tika uzteikti labākie — J. Abols, G. Siliņš, I. Samoilovs, G. Nuķis un citi. Savu darbu viņi velta PSRS nodibināšanas sešdesmitgadiem.

Pēc sapulces komjaunieši vienprātīgi parakstīja vēstuli, kas tika adresēta ANO Ģenerālās Asamblejas XXXVII sesijai. Vēstulē jaunie limbažnieki pauda savas rūpes par planētas nākotni un starptautisko saspilējumu, savu atbalstu Padomju valsts reali-

zētajai miera politikai un dažādu tautu sadarbībai.

RĪGAS RAJONS

Centrālo elektrofiklu komjauniešu pirmorganizācijas (sekretārs L. Tureckis) biedri pasludināja jauncelāmo 43 dzīvokļu ēku par savu komjauniešu triecienceltni. Kopā ar pārējiem celtniekiem jaunieši apņēmies māju nodot ekspluatācijā līdz PSRS nodibināšanas 60. gadadienai.

Ķekavas putnu fabrikas komjaunieši ziņoja par konkrētu saistību pieņemšanu:

— lai uzlabotu darba apstākļus jaunajā cehā zēt trīs

VALKA
«Sarkanais rīts»
Rūpnīcas Valkas filiāles komjaunieši nolēmuši pastiprināti rūpēties par taupības režīma ievērošanu. Viņi apņēmies samazināt ražošanas atkritumu apjomu par 15 procentiem.

CESIS

Cēsu komjaunieši velta lielu uzmanību sava rajona vēstures un kultūras pieminekļu aizsargāšanai. Viņi uzņemas šelību pār atsevišķiem pieminekļiem. Tas ļauj operatīvi un praktiski darboties, lai aizsargātu vēsturiskās celtnes un labiekārtotu to apkārtni. Rajona kultūras nodalys komjaunieši griezušies pie kolhoza «Zelta druva» jauniešiem ar aicinājumu uzņemties kopīgu šelību pār Gaujas nacionālā parka daļu, kas atrodas saimniecības teritorijā.

1982. GADA

26.

NOVEMBRIS
PIEKTDIENA

Padomju Jaunatne

Nr. 228 (10 067)
Makšā 3 kap.

MŪSU DARBS — PIECGADEI AUDZIET LIELI, MAZULĪŠI!

L. CIGURE

DZ. BALODE

A. KUDINOVA

V. BURLAKOVA

Nebūs pārspīlēts, ja teiksim, ka daudzi mazuli zīdaiņa gados ir vāļājušies maigajās un silnajās Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas un piegriešanas cehā darinātajās drēbiņās, jo katru gadu tur izgatavo jaundzimušajiem vairākus tūkstošus rāpuļiņu un jaciņu. Tās ir dažādas krāsas, ar

un bez zīmējumiem, apmierina katru gaumi, tādēļ pieprasījums ir liels. Kolektīvā uzkrāta bagāta pieredze sociālistiskās sacensības organizēšanā. Ar devīzi: «Gods un slava — atbilstoši darbam!» cehā sacenšas katrs strādājošais. Izvērstā sacensība arī par labākā šuvēja nosaukuma iegūšanu. Daudziem piešķirts komunis-

fiskā darba trieciennieka nosaukums. Pirmrindnieku daudz, tādēļ Viegļās rūpniecības darbinieku dienas priekšvakarā, kad vajadzēja izraudzīties tos, par kuru panākumiem patstāvīgi lasītājiem, domas dalījās, ja visas šuvējas un piegriezējas strādā pašizliedzīgi, cenšas saistības izpildīt laikus, bet ne vienmēr tas izdodas, un ne jau viņu laiskuma dēļ, bet atgadās, ka trūkst izejvielu. Un tomēr ar četrām šuvējām motoristēm, komunistiskā darba triecienniecēm, kas vairākkārt apbalvotas ar Goda rakstiem, iepazīstinām: komuniste Lūcija Cigure apmetina pogu caurumus, piešuj pogas. Liekas, vienkāršāk par vienkāršu, bet tā nav. Lai tas būtu padarīts precīzi un labā kvalitātē, vajadzīgas lemaņas, pacietība. To komunistei netrūkst. Lūcija Cigure ir izcīnījusi labākās šuvējas godpiļno nosaukumu, ir ceha darbaudzinātāju padomes priekšsēdētāja. Dienas uzdevumu viņa izpilda par 140 procentiem.

Vairāk nekā 10 gadus strādā Valentīna Burlakova. Dienā vajag sašūt 315 rāpuļiņu, bet viņa sašuj līdz 420 un darbu padara tā, ka sliktā vārda nevar bīst, ir viena no aktīvākajām darbaudzinātājām, biedru liesas locekle.

Valentīna Burlakova daudz uzmanības pievērš savai audzēknei Jevgeņijai Gladovskai, kura jau strādā patstāvīgi un gūst labus panākumus.

Vairākas darba operācijas ir apguvusi Dzintra Balode, dienas uzdevumu krietni pārsniedz un visu padara labi, ir aktīva sabiedriskajos pasākumos. Par gūtajiem panākumiem viņai bija piešķirts nosaukums «Labākā šuvēja» republikas mērogā (to piešķir katru ceturksni).

Arī Aleksandrai Kudinovai 1982. gadā piešķir šo godpiļno nosaukumu. Dienas uzdevumu viņa izpilda par 170 procentiem, ir lautes kontroles grupas locekle, darbaudzinātāja. Viņas bijušās audzēknes Irina Astahova un Tatjana Krainova strādā patstāvīgi un ir to darbinieču skaits, kuras dienas uzdevumu izpilda par 120 līdz 130 procentiem. Aleksandrai Kudinovai izveidojušies cieši biedriski sakari ar audzināmo Irinu Valkovu, kura darbu apvieno ar mācītājam vidusskolā. Viņa Irinai nekad neliedz nedz praktisku palīdzību, nedz padomu.

J. Locāns

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas ceha kolektīvs viens no pirmajiem rajonā pārkārtoja ražošanas procesu pēc brigādes principa. Tā kā ekspluatācijā bija nodotas jaunas telpas, vienlaikus radās iespēja pāriet uz darbu vienā maiņā. Šie un citi līdzīgi pasākumi tika pakļauti vienam mērķim — gatavās produkcijas kvalitātes uzlabošanai, darba ražīguma celšanai.

Sobrid, kad noslēgumam tuvojas piecgades centrālais gads, ar gandarījumu var atzīmēt, ka paredzētais ir sasniegts. Tā, piemēram, salīdzinājumā ar 1981. gadu ražošanas apjoms pieaudzis apmēram par 25 procentiem. Cehā ražo 14 dažādu modeļu bērnu rāpulišus un jačiņas. Vairākiem no tiem piešķirta Valsts kvalitātes zīme.

Attēlos:

I. Blaibergai (no labās) šuvējas profesiju palīdzēja apgūt R. Trēziņa. Ari tagad viņas abas nereti kopā pārrunā, kā labāk izpildīt to vai citu ražošanas uzdevumu.

Sūšanas iecirknī labi strādā plegriezēja T. Drozdova.

A. Ezera
teksts un foto

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

CĪNA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS
PARTIJAS CENTRĀLĀS
KOMITEJAS, LATVIJAS PSR
AUGSTĀKĀS PADOMES
UN MINISTRU PADOMES
ORGĀNS

SVETDIEN. 1983. gada 25. decembrī

Rīt — Vieglās rūpniecības darbinieku diena

Lai prieks darinātājiem un pircējiem

Kopš 1970. gada augusta, kad dibināja ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas ceļu, tūkstošiem bērnu saņēmuši šajā cehā strādājošo šuvēju, piegriezēju un citu profesiju darbinieku roku darījumus. Tikpat ilgi šī kolektīva priekšgalā ir pieredzējušais vadītājs Gunārs Voškins.

— Trūkst izejvielu, — tas bija pirmais, ko teica vadītājs, kad apjautājos, kā sagaida svētkus — Vieglās rūpniecības darbinieku dienu.

Un tomēr uzņēmums strādā labi, aug augumā ne vien telpu ziņā. Pieaug arī ražojumu sortiments un, pats galvenais, to kvalitāte. Tā savukārt ne vienmēr ir atkarīga no ražotājiem. Reizēm neapmierina piegādātais trikotāžas audums. Izlīdzēties nākas visādi. Palīdz izdoma.

No ceha dibināšanas dienas tur strādā šuvēja Tamāra Liske.

— Laba, apzinīga darbiniece, disciplinēta, precīza, — teica G. Voškins.

Suvēja Ināra Zvaigzne izpelņusies visa kolektīva cieņu ne vien ar tiešo, bet arī ar sabiedrisko dar-

bu. Ir filiāles komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre, rajona padomes deputāte.

Kvalitāte. Ipaši augsta tā ir šuvējas Valentīnas Farhudinovas darinājumiem. Prieks redzēt, prieks iegādāties tādus tērpus saviem mažuliem!

Marta Drubiņa «Sarkanajā rītā» strādā visilgāk, tāpēc arī pieredze uzkrāta vislielākā. Viņa savu mašīnu kopj tā, ka meistaram mēnešiem tā nav jāpārbauda.

Par teicamu sava aroda meistari kļuvusi arī piegriezēja Ludmila Loze. Visām viņām svētku dienā

piešķirti apvienības Goda raksti. Grupa strādājošo apbalvota ar apvienības pateicībām.

— Ir labi, ja katru gadu varam teikt — tas vai tas ienācis mūsu dzīvē jauns. Ir uzlabojušies darba un sadzīves apstākļi. Vietējā komiteja, kuras locekle ir arī Ludmila Loze, rūpējas par kolektīva saturīgu atpūtu, dažādiem interesantiem pasākumiem, — rezumēja vadītājs.

Lai liksmi profesijas svētki, lai vienmēr možs gars un teicami rezultāti!

M. Ikale

Viesojamies arī Valkas šūšanas fabrikā «Sarkanais rīts», kur ražo veļu vismazākajiem — jaunpiedzimušajiem un bērniem līdz gada vecumam. Šeit strādā daudz sieviešu. — Un cik divaini! — ar smaidu saka uzņēmuma vadītāji, — dzemdību atvaļinājumos aiziet tieši labākās šuvējas! Arī pašlaik — ap divdesmit darbinieču ir dekrēta atvaļinājumā. Taču viņas var mierīgi kopt savus mazuļus. Darba vieta viņām ir garantēta, arī bernudārzs, kad mazais paaugsties, bus. Un, ja vēlēsies, pēc pusotra gada māmiņa vares strādāt uzņēmumā tikai nepilnu darba dienu.

1954. gada 27. septembrī
Nr. 39 (1923)

DZIMTENES BALSS

DARĪTĀJS AUG LĪDZI

Ir dzirdēts, ka saka: «Pogaļ mē-teli piešuva.» To vienmēr saprotam kā joku, bet Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa biogrāfijā tā arī bija. Te pie nelielas ražošanas ēkas piebūvēja prāvu jauno korpusu, kas ir daudz lielāks nekā iepriekšējais.

Līdz ar to krietni palielinājas iecirkņa ražošanas jauda, uzlabojās darba un sadzīves apstākļi, ražošanas kultūra. Tas un vēl jaunāko zinātnes un prakses atziņu ieviešana, brigāžu darba organizācijas un samaksas formas pilnveidošana kolektīvam ļāva krasji uzlabot produkcijas kvalitāti. Tagad iecirkņi ar Valsts kvalitātes zīmi gatavo sešus izstrādājumus, tas ir vairāk nekā 30,1 procents no produkcijas kopapjoma. Gadā te izgatavo dažādus bērnu un pusaudžu trikotāžas izstrādājumus kopsummā par 2 miljoniem 700 tūkstošiem rubļu.

Iecirkņi ir sava ēdnīca un kopmitne. Te daudz jauniešu. Viņi visi strādā brigādēs un ir atbalstījuši leņingradiešu un rīdzinieku ierosmi izpildīt vienpadsmito piecgadi un tās pēdējā gada uzdevumu pirms termiņa.

Sacensībā «Augstu kvalitāti katrā darba vietā» liela uzmanība tiek pievērsta tam, lai darba ražīgumu kāpinātu par vienu procentu un produkcijas pašizmaksu sa-

mazinātu par pusprocentu vairāk, nekā plānots.

— Kā tiek pildīts šis saistību punkts? — jautāju iecirkņa ilggadējam priekšniekam Gunāram Voškinam:

— Desmit mēnešos darba ražīgums kāpināts par procentu vairāk, nekā ir paredzēts saistībās. Sasniegta arī produkcijas pašizmaksas samazināšanas robežlīnija. Sa-

jā laikā esam devuši produkciju par 26,4 tūkstošiem rubļu vairāk nekā pagājušajā gadā. Rajona pietās grupas uzņēmumu kolektīvu sacensībā trešajā ceturksnī ieguvām trešo vietu, — skaneja atbilde.

Brigāžu sacensība ir spraiga. Dūšīgi strādā brigadieru Nellijas Kīndma un Irinas Kolačas piegriežēju kolektīvs (attēlā). Šajā kolektīvā iejutusies arī komjauniete Daīla Gulbe (attēlā). Pēc vidusskolas viņa tepat ceha apguva šo specialitāti un strādā ar labiem panākumiem.

Kad sākām runāt par Dailu Gulbi, iecirkņa priekšnieks piezīmēja:

— Viņa ir klusa un mierīga meitene. Katru operāciju padara veikli un precīzi.

— Mums daudz labu darba darītāju, — turpināja Gunars Voškins. — Lūk, komunistes Annas Auziņas šuvēju brigāde. Oktobri viņiem vajadzēja sašūt 65180 izstrādājumu, bet sašuva par 3493 izstrādājumiem vairāk. Anna Auziņa ir daudzziņoša speciāliste. Viņa beidza viegļas rūpniecības darbinieku tehnikumu Rīgā. Tagad jau ir arī prakse, tādēļ darbs, kā saka, iet no rokās.

Viņas brigādē čakla ir šuvēja Ludmila Lavruhina (attēlā priekšplānā). Šajā kolektīvā šuvējas ir ar krietnu praksi. Brigāde strādā ritmiski, bieži vien izcīna godalgotas vietas.

J. Locāns
A. Ezera foto

Darba Karogs, 1984, 20.nov.

Gandrīz pusotras piecgades

Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas un piegriešanas ceha kolektīvs ar devīzi «Augstu kvalitāti katrā darba vietā» sacenšas par piecgades plāna izpildi pirms termiņa. Atsaucoties Sedas kūdras rūpnīcas un Smiltenes 7. CRBP strādājošo ierosmei izvērst sacensību par godu Uzvarai Lielajā Tēvijas karā, trikotāžas izstrādājumu piegriezējas, šuvējas, kontrolieres un citu profesiju pārstāvji stājas darba sardzē un apņemas kāpināt darba ražīgumu par procentu un samazināt produkcijas pašizmaksu par pusprocentu vairāk nekā paredzēts plānā.

Nesen kļuva zināms, ka Jekaterina Čihāle, Zinaida Karpova un Aleksandra Kudinova jau ir izpildījušas septiņu gadu uzdevumu. Šo gadu plānu paveikuši 8 cilvēki, piecu gadu uzdevumu — 19 strādājošie.

Uzvaras 40. gadadienai vēltitajā darba sardzē 11 darbinieki izpildīja no 15 līdz 20. mēnešu uzdevumu. Viņus sagaida Goda raksti un naudas prēmijas.

Ceha ir daudz labu darba darītāju. Panākumus kaldināt palīdz arī progresīvā darba organizācijas un samaksas sistēma. Te jau sen ir organizētas brigādes. Par to izdevīgumu gan uzņēmums, gan arī paši strādājošie vairs šķēpus nelauž — visi ir par brigādēm.

Ceha ļaudis sekmīgi noslēdza 4 mēnešu darba programmu. Izgatavots par 16,5 tūkstošiem trikotāžas izstrādājumu vairāk, nekā bija plānots. Darba ražīguma kāpināšanas plāns izpildīts par 103,5 procentiem, izpildīts arī produkcijas pašizmaksas samazināšanas uzdevums.

Maijā padarītais pilnībā vēl nav sarēķināts, bet provizoriskie aprēķini rāda, ka piecu mēnešu ražošanas programma būs izpildīta.

J. Locāns

Attēlos:

Zinaida Karpova, Marija Krestjaninova, Raisa Vaščenko, Zenta Pinne, Valentina Farhutdinova un Raisa Korņeva.

A. Ezera foto

Darba Karogs, 1985, 8.jūn.

Galvenais — ritmiskums

Sacenšoties par PSKP 27. kongresa cienīgu sagaidīšanu, Rīgas trikotāžas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas un piegriešanas ceha kolektīvs sekmīgi izpildīja 1985. gada ražošanas plānu, kaut gan galvenais uzņēmums, kas ir Rīgā, regulāri nepiegādāja materiālus, bieži vien pat trūka diegu.

Piecgades laikā tikai 1985. gadā tika izpildīts plāns visos izstrādājumu veidos (sortimentā), arī jauno modeļu ieviešanas uzdevums. Šajā laikā pazemināta produkcijas pašizmaksa, ietaupīti 13,4 tūkstoši rubļu, 9 tūkstoši rubļu darba algas. Strādājošo vidējā izpelņa salīdzinājuma ar iepriekšējo gadu ir palielinājusies par 3,8 procentiem. Izpildīts arī darba ražīguma plāns un pirmas šķiras produkcijas ražošanas uzdevums.

Ar 1985. gadu bērnu trikotāžas izstrādājumus ar Valsts kvalitā-

tes zīmi vairs neražo. Tas nozīmē, ka tagad patērētājiem jāpiegādā tikai augstas kvalitātes produkcija, kas arī sekmīgi tiek darīts.

Lai arī kā ir gājis, bet 11. piecgades plāns ir ne tikai izpildīts, dota vēl papildus produkcija par 73 tūkstošiem rubļu. Panākumus kalīdzina viss kolektīvs, bet trīs darba pirmrindnieces veica astoņu gadu, septiņas — septiņu gadu, astoņas — sešu gadu plānu.

Septiņdesmit viens strādājošais stāties darba sardzē par godu PSKP 27. kongresam. Sis patriotiskās kustības āvanguardā ir šuvējas Marija Krestjaninova, Marta Drubiņa, Lūcija Čigure, Smalda Induse un vēl vairākas citas strādnieces, kurām kongresam vēltās saistības izdevās izpildīt līdz gadu mījai. Viņas ar tādu pašu atbildības izjūtu turpina strādāt arī tagad. Sekmīgi šņgada saistības pilda Valentīna Vaščenko, Nadežda Pilķēviča, Zenta Pinne, Ludmila Lavruhina, Laimdota Bērziņa.

Neson visas strādnieces saņēma vienādu specapgērbus. Vairākas to papildināja ar glīti, savai gaumei atbilstošu apdari.

Eksploatācijā nodots ražošanas iecirknis, kurā uzstādīta jauna iekārta. Šajā iecirknī divus modeļus apdrukā ar pigmenta krāsu zīmējumiem. Tuvākajā laikā tā apstrādās vēl viena veida diegu izstrādājumus. Šādi zīmējumi atsvaidzina izstrādājumus, un pēc tiem ir liels pieprasījums.

Sogad Valkas šūšanas un pie-

griešanas ceham pirmo reizi jāražo produkcija eksportam. Paredzēts nosūtīt uz Polijas Tautas Republiku desmit tūkstošus zīdaigu jaciņu.

Zinātniski tehniskā progresa laikā arī Valkas šūšanas un piegriešanas ceha kolektīvs domā par pārkārtojumiem, lai darbs būtu ražīgāks. Pārskatīta darba organizācija brigādēs, lai vienmērīgāk noslogotu visas šuvējas. Tiesa, te daudz kas ir atkarīgs no ceha vadības un speciālistiem, no ikviena strādājošā, no viņa radošas pieejas darbam. Joprojām nostiprināma tehnoloģiskā un darba disciplīna. Cehā strādājošie daudz ko gaida arī no galvenā uzņēmuma vadības un speciālistiem, it sevišķi, lai būtu ritmiskāka apgāde ar labas kvalitātes audumiem un palīgmateriāliem, kas nodrošinās interesantu, mazāk darbietilpīgu modeļu ražošanu.

Tirdzniecības organizācijas arvien vairāk pieprasa izstrādājumus ar bērnu tematikai atbilstoši i-

spiestiem zīmējumiem. Tagad pircēji ļoti iecienījuši produkciju, kas izgatavota no vienpusīga flaneļa auduma ar zīmējumiem. Bet šo audumu cehs saņem ar pārtraukumiem.

Nenokārtoto jautājumu sekmīga atrisināšana un jaunievedumi dos iespēju ražot vairāk labas kvalitātes produkcijas.

Vēl nav saņemtas instrukcijas par tarifa likmju paaugstināšanu šuvējām, kuras strādā pie konveijeriem. Kad tas būs nokārtots, tad jaunā samaksas sistēma rosinās strādājošos vēl ražīgākam darbam. Un veikalu plauktos būs plašāks bērnu trikotāžas izstrādājumu klāsts.

G. Voskins,

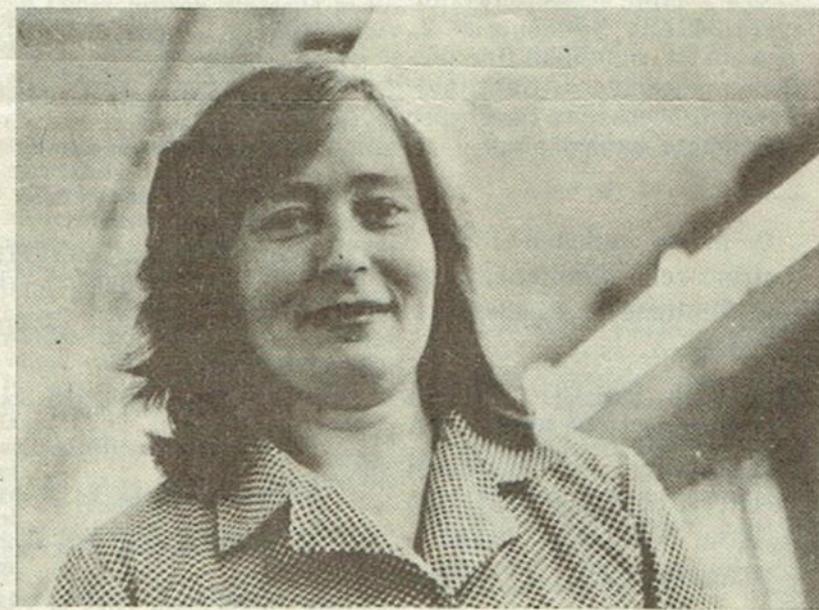
Rīgas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas un piegriešanas ceha priekšnieks

Attēlos:

☉ Smalda Induse un Lūcija Čigure ir šuvējas. Viņām piešķirts komunistiskā darba triecienieces nosaukums. Smalda 11. piecgadē izpildīja 7,4 gadu plānu. Arī Lūcija piecgades uzdevumu krietni pārsniedza.

☉ Komunistiskā darba triecieniecei Martai Drubiņai 11. piecgadē izdevās izpildīt 6 gadu plānu.

A. Dubjāna foto

Darba Karogs, 1986, 1. marts

8. JŪNIJS — VIEGLĀS RŪPNIECĪBAS
DARBINIEKU DIENA

LABĀKĀ ŠUVĒJA

Jā, ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirkņa šuvēju Valentīnu Burlakovu droši var saukt par labāko savā arodā. Nav nemaz tik grūti uz īsu laiku izvirzīties, bet noturēties virsotnē ilgus gadus var retais. Valentīna Valkas šūšanas cehā strādā kopš 1970. gada un no tā laika arvien ir bijusi labāko vidū ne tikai cehā, bet arī visā apvienībā. Dienas normu viņa regulāri izpilda par 130 procentiem. Ieguvusi Komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu, gandrīz katru ceturksni tiek atzīta

par prasmīgāko apvienības šuvēju, ir bijusi labāka arī visā Vieglās rūpniecības ministrijas sistēmā. Saņēmusi daudzus Goda rakstus, pateicības, šogad — medaļu «Darba veterāns». Bet ne jau tikai darbā viņa ir pirmajās rindās. Arī ceha sabiedrisko dzīvi bez Valentīnas grūti iedomāties. Viņa daudzus gadus ir biedru tiesas locekle, arodkomitejas aktiviste, vienmēr gatava palīdzēt biedriem.

V. Aire

J. Ojas foto

Darba Karogs, 1986, 7.jūn.

KĀ PILDĀM SAISTĪBAS

Lai gan trūkst šuvēju...

Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī šis gads ir grūts — trūkst 15 procenti šuvēju. Tāpēc 1. ceturkšņa plāns tika izpildīts tikai par 95,8 procentiem, lai gan darba ražīguma plāns tika veikts par 104,4 procentiem (106 procenti salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu), par 20 procentiem samazinājās darba laika zudumi. Ņemot palīgā sestdienas talkas, aprīlī plāns tika izpildīts par 100,2 procentiem, maijā — par 100,1 procentu. Jāpiezīmē, ka 31. maijā iecirknis strādāja Pripetes fondam. Sajā dienā tika sašūts 10 000 iz-

strādājumu vienības. Tik augsta ražība sestdienas talkās agrāk nekad nebija bijusi (parasti 4000 — 5000 vienību). Turpat 5 mēnešos iekonomēts 1815 kg auduma. Ar to pietiek, lai nostrādātu veselu darba dienu.

Jūnijs iesākts ar apņemšanos izpildīt 2. ceturkšņa plānu, bet pusgada plāna izpilde gan ir problemātiska.

V. Aire

Attēlā: šuvēja Marija Krestjaņinova, kura piecgades laikā izpildīja 7 gadu plānu un Valentīna Vaščenko, kura atbild par produkcijas kvalitāti.

Darba Karogs, 1986, 17.jūn.

Rīt — Viegļas rūpniecības darbinieku diena

Manam miļam mazulītim

Viens no ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas iecirkņa darba radītājiem ir pircēju pieprasījuma apmierināšana. Bet zinām, ka «Sarkanā rita» ražojumu pagaidām nepietiek. Tas nespej dot visu vajadzīgo daudzumu. Daudz grūtību arī valcenišiem.

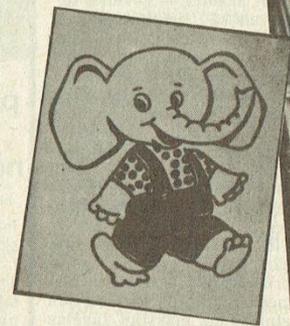
— Problēmu problēma, — saka Valkas iecirkņa priekšiece N. RIŽOVA, — produkcijas sortimenta nodrošināšana, tā nemitīga pilnveidošana, ritmiska plāna izpilde. Tāpat kvalitātes uzlabošana ir starp pašiem svarīgākajiem jautājumiem, kurus risina iecirkņa sievišķīgais kolektīvs:

Lai nodrošinātu kopējā apjoma izlaidi, protams, vajadzīgs labs trikotāžas audums. Kvalitāte taču ir atbilstība noteiktam paraugam, standartam. Bet vai to nodrošina katrā uzņēmumā? Ja tā būtu... Bet nav. Tapec izejvielu piegāde Valkai arī ir problēma.

Un vēl — nepietiek darba roku. Mūšējais ir lauku rajons. Tas ietekmē. Arī tas, ka ir «konkurenti» — «Jūrmala», «Dailrade», tepat parī upitei «Baltika». Un arī saspringtas, augstas izstrādes normas...

Valkas iecirknis izlaiž 9 artikulu izstrādājumus. Ir 15 modeļi. Sogad ražošana bija paredzēts ieviest 3 jaunus. Tas jau ir izdarīts.

Pagājušajā gadā darbu uzsācis jauns cehs. Te 3 izstrādājumu modeļi — divu veidu «rāpuliši» un kreklīšņi — ar noturīgu krāsu palīdzību iegūst jautru, dzivespēcīgu noskaņu. Jaunā ceha produkcija apmierina gan tirgotājus, gan pircējus, gan arī pašus ražotājus. Ak, kā visiem patīk tads smejošs

zilonēns, debesu mākoņos peldoša priecīga saulīte un vēl citas jaukas, miļas lietīņas! Tā apdrukātas drēbītes noteikti patīk katram mūsu mazajam bērniņam.

«Sarkanā rita» Valkas iecirknī strādā vairāk nekā 160 cilvēku. Pamatprofesija — tas ir, piegriež un šuj — puse no viņiem.

Mūsu sarunā ar iecirkņa priekšnieci iesaistās arī arodkomitejas priekšsēdētāja O. Salficka. Viņa saka labus vārdus par daudziem iecirkņa laudim. Bet šoreiz nedaudz iepazīstinašu lasītājus ar divām šuvējām: R. Medņikovai, kurai republikas socialistiskajā sacensībā Viegļas rūpniecības ministrija aizvadīta gada pēdēja ceturksni piešķirusi nosaukumu «Kvalitātes teicamnieks», un L. Ciguri, kura to pašu godu izpelnījiesies par šgada pirmā ceturkšņa rezultātiem.

Lūcija Cigure «Sarkanajā ritā»

strādā no 1980. gada. Komuniste. Ik mēnesi izpilda plānotos uzdevumus, prot savu māku un pieredzi nodot jaunajām strādniecēm. Saņēmusi vairākus apbalvojumus, starp tiem ir medaļa «Par darba varoņību», Latvijas LKJS Centralas Komitejas nozīme «Jaunais ražošanas pirmindnieks».

Rozai Medņikovai ar «Sarkanā rita» saistīti daudzi muža gadi. Uz šejieni viņa ceļu mēro jau no 1970. gada. Sajā laikā sasniegusi labus ražošanas radītājus. Ir jauniešu darbaudzinātāja, medaļas «Darba veterāna» īpašnice.

Komunistiskā darba triecienniecēm L. Cigurei un R. Medņikovai vairākkārt piešķirts nosaukums «Labākā šuveja». Apgūtas vairākas darba operācijas.

Abas ir aktīvas sabiedriskajā darbā. L. Cigure ir tautas kontroles grupas un brigādes arodkomitejas lo-

cekle, R. Medņikova ievēlēta brigādes padomē, vairākus gadus darbojas tautas kontroles grupā.

Priecīgs visiem profesijas svētīkus!

E. Petaičuka

Attēlos:

- ⊗ Piegriešanas cehā.
- ⊗ Vairbūt mazulītis, apvilcis šādū, ar zilonīti rotātu, terpu, savai māmiņai uzsmaidis biežāk?
- ⊗ Iecirkņa jaunajā cehā kopš tā dibināšanas strādā E. Baltkāja.
- ⊗ Nu jau mēnesi par ceha priekšnieci strādā N. Rižova. Jaunatnācēja viņa nav. «Sarkanajā ritā» nostrādāts jau krietni ilgs laiks.
- ⊗ Labus panākumus, enerģiju, izturību tagad, sežot ne «siltajā» kreslā!
- ⊗ R. Medņikova.

A. Dubjana foto

CILVĒKS MUMS LĪDZĀS

Labākā savā profesijā

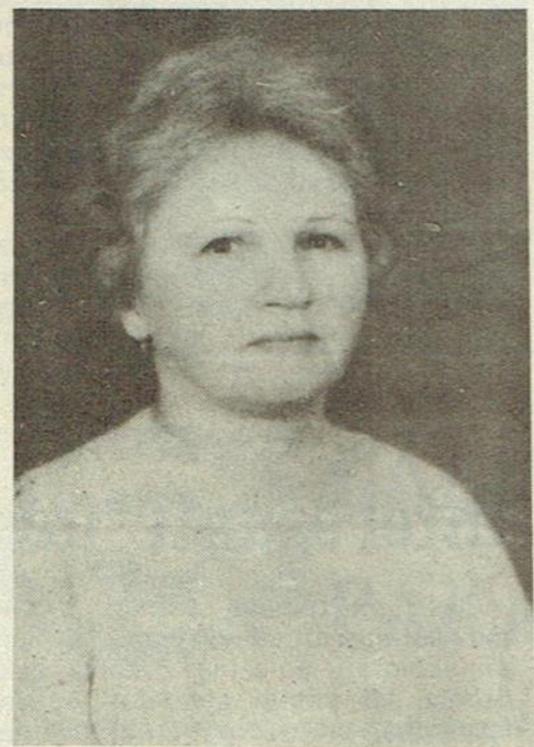
Ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas cehā ir daudz labu un prasmīgu šuvēju. Viena no viņām — Jevgēnija Gladovska. Kustības precīzas, pierastas, jau gadiem strādājot. Vērojot liekas, ka darbs nemaz nav grūts. Bēt, ja iedziļināties... Katram trikotāžas izstrādājumam taču jābūt labas kvalitātes — jāsakrīt visām šuvēm, platumiem, garumiem...

Zeņa, tā mēs viņu saucam brigādē, ir laba darbaudzinātāja. Jaunās šuvējas ātri iemācās visas iemaņas un paņēmienus, kas nepieciešami šuvējai, lai pēc iespējas labāk veiktu savu darbu. Dienā dažreiz iznāk šūt sešus modeļus, darbam jābūt labas kvalitātes. Normu Zeņa izpilda par 140 procentiem. Sabiedriskais pienākums — biedru tiesas locekle — prasa būt principiālai, taisnīgai savos spriedumos.

Ik ceturksni J. Gladovska ir izpelnījies godpilno nosaukumu «Labākais savā profesijā». Vienu savu vēlēšanos gan viņa nav izpildījusi — apgūt blakus operāciju uz citas mašīnas, lai nepieciešamības gadījumā varētu nomainīt iztrūkstošu šuvēju. Saistības 1988. gadam pieņemtas, tātad arī šis punkts tiks izpildīts.

Trikotāžas izstrādājumi ir plaša pieprasījuma prece, jāpilda plāns, jāražo vairāk, lielākā sortimentā, lai atbilstu mūsdienu prasībām, pircēju vajadzībām.

— No tiešā darba brīvais laiks? — Zeņa pārjautā. — Kā jau katrai sievietei pirmajā vietā — mājas solis. Tad avīzes, žurnāli, kinofilmas. Patik šūt, adīt.

Tāda ir Jevgēnija Gladovska, tādas ir daudzas mūsu strādnieces, sievietes, kas paspēj daudz ko.

M. Antonova,
«Sarkanais rīts» Valkas ceha
brigadiere

V. Vesingi foto

Darba Karogs, 1988, 11.febr.

Bērnu pasaulīte Valkā

2,8 miljonus kokvilnas trikotāžas izstrādājumu (daži no tiem satur arī viskozi) maziem bērniem gadā, vairākus uz katru jaundzimušo republikā izgatavo Rīgas ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas un piegriešanas cehs.

Katru dienu noliktavā nonāk 10,5 tūkstoši rūpulišu, jaciņu un citu šuvumu — pavisam 18 dažādu modeļu, pēc kuriem ir liels pieprasījums. Tik daudz ražo Valkā vien, bet veikalā tie ne vienmēr nopērkami. Tā gan, bet daļu gatavās produkcijas republikai jāpārdod kokvilnas īpašniekiem, ko pašmājās neaudzējam.

Lai adījumi būtu dažādi pēc formas un galvenais, pievilcīgāki, vairākus no tiem, kurus ražo jau ilgāku laiku, aizstāj ar jaunu modeli. Arī šogad ražošanā ieviesti 4 jauni darinājumi.

Agrāk jaciņu izrotāšanai izmantoja speciālas importa uzlīmes, kas sadārdzināja produkcijas pašizmaksu. Kopš 1986. gada uzlīmes aizstātas ar divkrāsainiem zīmējumiem, kuri top tepat Valkā ar sietspiedes tehnikas palīdzību. Zīmējumu kvalitāti pārbauda, un līdz šim šajā jautājumā no patērētājiem pretenzijas nav saņemtas. Šajā iecirknī strādā Nellijas Kindmas brigāde, kurā ieviests vienotais darba uzdevums. Nellija Kindma atbild arī par piegriešanas darbu cehā. Arī šīs profesijas laudis strādā pēc vienotā darba uzdevuma.

Cehā ir 2 šuvēju brigādes. Un te vislabāk sevi attaisnojusi cita darba organizācijas forma, kad noteicošais ir darba galarezultāts.

Trikotāžas šuvējas un piegriešanas strādā vienā maiņā, un tās, kurām ir mazgadīgi bērni, bet kuras pārtraukt darba attiecības ar cehu nevēlas, var strādāt mājās. Tādos gadījumos cehs uzstāda šujmašīnu dzīvokli, vajadzības gadījumā to remontē, ar savu transportu piegādā izejvielas un gatavo produkciju nogādā saņošanai.

Pamazām uzlabojas dzīvokļu

problēma. 1987. gadā kolektīvam piešķīra vienu vienistabas un vienu trīsistabu dzīvokli. Divi dzīvokļi pienāksies mājā, kuru nodos ekspluatācijā 1990. gadā. Un tomēr vairākām strādniecēm jādzīvo kopmītnē, kur dzīves apstākļi diemžēl ir neapmierinoši.

Cehā darbojas ēdnīca. Tās pakalpojumus izmanto daudzi strādājošie.

Ar šogadu strādājošie savām vajadzībām var iegādāties cehā izgatavoto produkciju.

3. jūnijā grupa strādnieču bija Rundāles pili. Krietni agrāk brauca uz Rīgu, lai pabūtu cirkā. Par ekskursijām, izbraukumiem, ceļazīmēm uz pionieru nometni rūpējas ceha arodkomiteja.

Jānis Locāns
Alda Dubļāna foto

Attēlos:

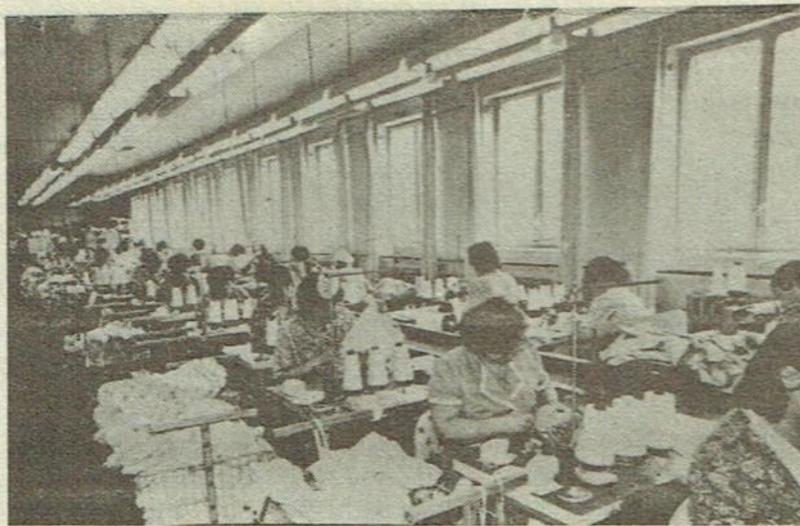
- ⊙ Šūšanas cehā.
- ⊙ Viena no labākajām šuvējām Ruta Trēziņa. Viņas attēls ievietots rajona Goda plāksnē.

Visa ceha produkcija uzskaitāma

Mūsu Zeme

1986. gada 10. jūnijs

SESTDIEN, 1989. gada 10. JONIJĀ
№ 67 (№ 6856) MAKSĀ 3 KAPEIKAS

TĀDAI BŪT

Ruta Trēziņa ir šuvēja. Arī mājās. Brīvo laiku atlicina Valkas kultūras nama jauktajam korim. Par visu vairāk dievina Dziesmu svētkus. Sirdī lauciniece, bet ģimenes apstākļu dēļ sagādījies dzīvot pilsētā. 28. augustā aprit desmit gadi, kopš strādā ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» Valkas šūšanas iecirknī. Te viņa ir savā vietā, jo jau bērnībā aizrāvusies ar rokdarbiem. Savā vietā gan ir, un tajā arī visvairāk domas pa galvu jaucas. Varbūt vērts ieklausīties un nojaust līdzību ar savējām?

Bērnībā bija bail no cilvēkiem. Bēgu. Tagad brīnos, kā tā varēja būt. Kaut gan neesmu nekāda runātāja, esmu jautra, lieku reizi neuztraucos. Ja ir kāda sāpe, to labāk paciest sevi, — nekas nenotiks. Agrāk par visu uztraucos, arī tad, ja kaut ko nemācēju. Tas traucēja, īpaši skolā, pavirši apgūto nevarēju atbildēt nemaz. Daudz laika aizņēma sportošana, tādēļ mācības palika vairāk novārtā. Tagad domāju — nu un kas, ja kaut ko neprotu uzreiz, tomēr vēlāk taču no manis būs kāds labums.

Izrādās, visu var iemācīties no grāmatām. Tā apguvu arī šūšanas māku. Un tagad savas «mīkstās» sirds dēļ nevaru atteikt kādam kaut ko pašūt. Bet man patīk.

Strādājot pie tehnikas, zināms, mašīnas lūst, trūkst adatu, detaļu. Dzenoties pēc plāna, jānāk strādāt pat sestdienās. Bet vai gan vieniem bērni nav mājās? Ģimene? Nauda, tikai nauda... Normas reizēm necilvēcīgas. Kvantitāte izspiež kvalitāti, bet nebūs kvantitātes — nebūs naudas. Trūkst darbaroku. Bet vai es, piemēram, vai kāda cita ir vainīga, ka to trūkst?

Pēdējā laikā vairāk gribas domāt par strādnieku labklājību. Tagad jau gan — pusdienas pieved klāt, nevajag gādāt sev līdzī sviestmaizes, kā tas bija agrāk. Kā LTF biedrei un pilnvarotai savā cehā jādodomā par citiem. Daudz tomēr ir atkarīgs no katra, no godīgi padarīta darba. Bet ir taču tādi, kam nav intereses, kas viņiem ir apkārt. Un kur tad vēl par citiem... Kad izeju no darbavietas, galva dun no trokšņa, kas dienas ga-

rumā notrulina pat domašanu. Brižiem apjūku — uz kuru pusi bija jāiet un kas jādara, kaut viss taču bija saplānots.

Tāds apjukums — uz mirkli. Jāiet uz māju, tur taču gaida. Jo viņa ir māte un sieva. Un kā sievietei taču jāvar daudz, nezaudējot savu sievišķīgo pievilcību.

Marika Bogdanova
Grigorija Hodorkina foto

Zidainiēm nebūs drēbišu

Aivars Zilbers

Valka, 12.febr. Izejvielu trūkuma dēļ valsts uzņēmuma *Rita* (bijušais *Sarkanais rīts*) Valkas šūšanas un piegriešanas cehā pēdējās divās nedēļās strauji samazinājies ražošanas apjoms. Ceha priekšniece Tatjana Barkāne *Dienai* pastāstīja, ka no 124 strādājošiem kārtējā apmaksātajā atvaļinājumā devušās 32, bet bezmaksas brīvlaikā — 70 strādnieces. «Uzņēmumā visiem vairs nav darba. Tā tagad ir raksturīga parādība visā tekstilrūpniecībā. Nav izpildītas par kokvilnas piegādi noslēgtās starpvalstu līgumsaistības. Arī esošo audumu daudzumu no Rīgas mums neatved benzīna trūkuma dēļ,» sacīja T.Barkāne.

Pēc viņas sniegtās informācijas, dienā cehā iespējams pārstrādāt 1800 kilogramu auduma, taču patlaban no šī daudzuma ražošanā neizmantojot pat pusi. Pagājušajā nedēļā cehs uzšuva 6500 «lācīšu», kaut normālā darba ritmā iespējams saražot 8700. Šonedēļ ražošana turpina samazināties. Veikalos mazuļu drēbju deficīts bija jūtams jau agrāk.

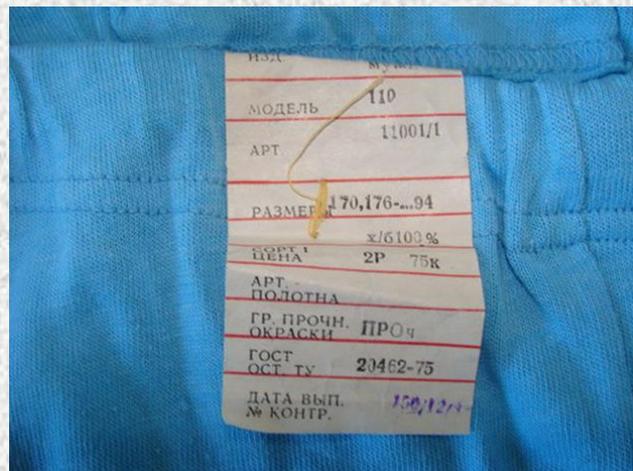
Jebkādas nākotnes prognozes ceha priekšniece *Dienai* atteicās sniegt, taču visticamāk, ka iespējama pat uzņēmuma slēgšana. No rajona darbā iekārtošanas biroja *Diena* saņēma informāciju, ka rajonā sievietēm bezdarbniecēm brīvu darba vietu pašlaik praktiski nav. ♦

Latvijas Republikas Laikraksts
Diena

CETURTDIENA, 13. FEBRUĀRIS. 1992

NR. 30 (293)

CENA ABONENTIEM — 40 KAP.
MAZUMTIRDZNIECĪBĀ — 1.34 RBL.

No rajonu preses

* Valkā, ražošanas apvienības «Sarkanais rīts» telpās ir iespējams iegādāties uzņēmuma ražojumus. Cenas — bez tirdzniecības organizācijas noteiktā piecenojuma. Iegādāties var bērnu veļu, vīriešu apakšveļu, arī bērnu rūpulišus un sporta tērpus.

1992. gada 10. decembris
Guna, Judite

Latvijas Saunātne

LABRĪT!

Latvijas Saunātne

LIKVIDĒ UZŅĒMUMU

Valkā nav ne īpaši daudz, ne arī lielu rūpniecības uzņēmumu. Taču daži tomēr ir. Viens no tādiem ražošanas uzņēmumiem, kur strādā gandrīz tikai sievietes, ir akciju sabiedrība «Rita» (bijušais «Sarkanais rīts»). Tagad gan pienāktos teikt bija, jo uzņēmums tiek likvidēts un darbinieki atbrīvoti. Ko darīs sievietes, kas kļuvušas par bezdarbniecēm? Vai izdosies atrast darbu tādā mazā pilsētā kā Valka, kur līdzīga profila ražotnes nav? Kā jūtas cilvēks, kas gandrīz visu savu darba mūžu nostrādājis šajā uzņēmumā un tagad, pusmūžā, paliek bez darba, un diez vai varēs pārkvalificēties. Tie ir jautājumi, uz kuriem laikiem nespēs atbildēt neviens.

Lai uzzinātu, kā tagad attīstās notikumi AS «Rita», devos pie Valkas iecirkņa priekšnieces NATĀLIJAS RIZOVAS.

— Kāpēc likvidē jūsu uzņēmumu?

— Saņēmām pavēli no Rīgas, ka sakārā ar materiāli tehnisko resursu trūkumu un ražošanas apjoma samazināšanu tiekam likvidēti. Mēs jau neesam vienīgie, republikā likvidē vēl 4 iecirkņus.

— Cik cilvēku paliek bez darba?

— Pavisam 71 darbinieks. Māmiņas, kas ir dekrēta atvaļinājumā, pāries AS centra pakļautībā, tā kā, līdz bērns sasniegs 3 gadus, palastus maksās Rīga.

— Pilsētā kļūst baumas, ka uzņēmumu likvidē, bet pēc kāda laika uz tā bāzes organizēs jaunu?

— Pagaidām neko nezīnām, mums tādu ziņu nav, ka tā varētu notikt. Pašlaik ir pilnīga neskaidrība, jo nekā cita nav, izņemot pavēli par likvidēšanu. Ko Rīgā domā un kā būs, nezīnām, vismaz

vēl šodien (23. VIII) informācijas nav.

— Jums jau ilgu laiku esot finansiālas grūtības, un darbiniekiem neizmaksā algas. Kā jūs šo faktu komentējat?

— Nav samaksāta alga vēl par jūniju. Vienkārši nav skaidras naudas. Daļu naudas saņemam no Rīgas, daļu no ietirgotās produkcijas, bet lai segtu visus izdevumus par pakalpojumiem (signalizācija, elektrība, telefons u.c.) un izmaksātu algas, šīs naudas ir par maz.

— Tātad vienīgais ienākumu avots ir jūsu veikals. Kāpēc netirgojat pilsētā?

— Veikals atrodas mūsu uzņēmuma telpās, un tirgojam ne tikai to, ko šuj Valkā, bet visu AS «Rita» produkciju. Diemžēl slikti, ka neesam centrā, tad būtu lielāks apgrozījums. Mēs jau reizēm braucam tirgot uz laukiem, bet tas viss ir grūti: papildus izdevumi par transportu un tirgošanos. Arī Valkā, tirgus laukumā netirgojam, jo tas ir dārgi.

— Jūs esat akciju sabiedrība, tātad ir akcionāri. Kāds ir viņu liktenis?

— Mums ir 21 akcionārs. Ja akcionārs grib, var akciju izņemt, ja ne — var palikt.

— Tātad var kļūt par neesoša uzņēmuma akcionāru?

— Nu tas skaitīsies zem Rīgas, bet īpašu garantiju nav.

— Pēdējais jautājums — vai nevarat paši privatizēt uzņēmumu?

— Nezinu, teorētiski varbūt. Bet tas ir ārkārtīgi sarežģīti. Kur ņemt izejvielas, kur realizēt produkciju. Mēs jau tā strādājam ar pilnu slodzi tikai aprīlī, pārējos mēnešus ļoti neregulāri, bet noliktavas pilnas ar precēm.

Jā, ko šeit piebilst. Nav ne dar-

ba, ne naudas. Līdz šim nebija naudas, bet bija cerība, ka kaut kas mainīsies un kaut kad tā būs, tagad viss beidzas. Liekas, ka vairāk par fakta konstatēšanu šoreiz tālāk netīksim.

No sarunas varu tikai secināt, ka diez vai augstai Rīgas priekšniecībai uztrauc šī 71 cilvēka liktenis. Māc šaubas, vai tiešām cilvēkiem nav vajadzīgi ne treniņtērpi, ne vienkārši rūpuliši, ne citas AS «Rita» ražotās preces. Skūlet, ka vienkārši nav organizēta preču tirdzniecība republikā. Būdamā uzņēmumā, iegriezos arī veikalā, kurā par pārdevēju strādā Skaidrite Pavlova.

— Vai veikalu likvidē kopā ar uzņēmumu?

— Jā, mēs visi parakstījām papīru par to, ka tiekam likvidēti. Rokas neceļas neko darīt, abas ar meitu paliekam bez darba. Nezinu, kā tālāk dzīvosim. Vai varēšu atrast darbu, kā samaksāšu par dzīvokli. Domāt nemaz negribas.

— Bet kā sokas veikalā, vai daudz ietirgojat?

— Nekas, kā kuru dienu, bet vispār produkciju pērk. Mēs jau tirgojam bez tirdzniecības uzcenojuma, un cenas arī mērenas. Nāk 1. septembris, un cilvēki vairāk arī pērk. Mums ir gan bērnu, gan pieaugušo sporta tērpi, treniņbikses, kreklīti, gan arī viriešu, sieviešu, bērnu veļa. Ir arī modernās vinģras, rūpuliši zīdaiņiem un citas preces.

Nobeigumā arī es pievienojos pārdevējas aicinājumam: ja jums nepieciešamas šādas preces, dodieties uz AS «Rita» veikalu, kas strādā no pulksten 10.00 līdz 15.00, kamēr durvīm priekšā nav liela atslēga.

Ingūna Plūme

Šūšanas cehā „Rita“ klusums

Jau ilgāku laiku bijušajā šūšanas cehā „Rita“ ir klusums un tukšums, jo cehs savu pastāvēšanu un darbību ir izbeidzis. Strādnieki atbrīvoti, un telpas palikušas bez īsta saimnieka.

Bijušā šūšanas ceha „Rita“ vadītāja Natālija Rižova paskaidroja, ka par ceha ēkas tālāko likteni viņa neko nezina, tas nodots Privatizācijas aģentūras ziņā, un atliek vien cerēt, ka ēkai līdz jaunajam gadam radīsies saimnieks. Pašreiz tukšās telpas neapmierina, un tas, protams, var novest vienīgi pie ēkas bojāšanās.

Valkas pilsētas domes priekšsēdētāja Inta Laganovska pastāstīja, ka pilsēta ir ieinteresēta, lai ēkai būtu saimnieks un atsāktos ražošana – cilvēkiem būtu darbs. Valkas pilsētas dome vairākkārt ir rakstījusi pieprasījumus par šūšanas ceha ēkas nodošanu pašvaldības rīcībā. Taču nezināmu iemeslu dēļ ēkas nodošana pašvaldībai nav notikusi, un Ministru kabinets pieņēmis lēmumu šūšanas ceha „Rita“ ēku nodot Privatizācijas aģentūras ziņā. Uz Valkas pilsētas un arī Valkas rajona pašvaldību pieprasījumiem Privatizācijas aģentūra 17. oktobrī savā atbildē raksta: „...saskaņā ar likumu par privatizāciju, privatizācijas subjekts nevar būt pašvaldība.“

„Mēs iestājamies par mūsu cilvēku interesēm, vienīgais, kas mūs uztrauc, lai Valkas sievietēm būtu darbs un šūšanas cehs varētu strādāt,“ – stāsta Inta Laganovska.

Rajona padomes juriste Daina Dzilna izskaidroja – likums paredz, ka pašvaldībām ir tiesības pieprasīt, lai objektu nodotu viņu pārziņā, ko vēlāk var privatizēt. Konkrētajā gadījumā Ministru kabinets uzskatīja par lietderīgāku ēku Vienības gatvē 4 nodot nevis rajona vai pilsētas pašvaldību ziņā, bet gan Privatizācijas aģentūras pārziņā. Tātad šūšanas ceha „Rita“ ražotnes ēku privatizēs kā valsts, nevis pašvaldības īpašumu. Tuvākajā laikā privatizējamo objektu sarakstā Privatizācijas aģentūra iekļaus šo ēku Vienības gatvē 4, un attiecīgi gribētāji varēs pieteikties uz privatizāciju. Atliek vien interesentiem būt aktīvākiem un nenokavēt. Par to, kam būs lemts kļūt par saimniekiem, noteiks Privatizācijas aģentūra.

Tāda ir situācija jautājumā par bijušo šūšanas cehu. Jācer, ka privatizācija būs veiksmīga un jaunais īpašnieks attīstīs ražošanu un nodrošinās cilvēkus ar darbu.

Ingūna Plūme

Privatizācijai nodotie valsts uzņēmumi

Likvidētā valsts uzņēmuma "Sarkanais rīts" šūšanas iecirknis Vaikā, Vienības gatvē 4
Valsts nomas uzņēmums "Metears"
Valsts uzņēmums rūpnīca "Baloži"
Rīgas valsts uzņēmuma "Māra" filiāle — fabrika "Terneja"
Valsts tekstilkombināts "Astotais marts"
Valsts uzņēmums "Kontakts"
Valsts Rīgas eksperimentālā
"Metālkonstrukcijas"
Valsts u
Valsts iz
Latvijas zinātniecības zinātniskās pētniecības un eksperimentālās tehnoloģijas institūts
Valsts būvuzņēmums "Bulta-2"
Kuldīgas grāmatu tirdzniecības valsts uzņēmums
Valsts akciju sabiedrības "Rinar" Strenču filiāle

Labklājības ministrijas valsts uzņēmums "Erverti"
Valsts akciju sabiedrība "Jēkabpils cukurfabrikas"
Valsts uzņēmums "Bēnes remontu rūpnīca"
Meliorācijas valsts skaitļošanas un konstrukci
partikas rūpniecības firma "Aldaris"
Valsts uzņēmums "Rīgas transporta flote"
Latvijas Zinātņu akadēmijas eksperimentālais konstruktoru tehnoloģiskais birojs "Antikors"
Valsts velteņu fabrika "Limbažu filcs"
Bijušās valsts fabrikas "Venta" ēkas un būves Rīgā, A. Čaka ielā 96
Valsts uzņēmums "Dolomīts"

Likvidētā valsts uzņēmuma "Sarkanais rīts" šūšanas iecirknis Vaikā, Vienības gatvē 4

Lauku Avīze

Nr. 25 (475) OTRDIEN, 1995. GADA 28. MARTĀ

“Sarkanā rīta” iecirkni privatizē Valkas uzņēmējs

Sestdien Privatizācijas aģentūras rīkotajā likvidējamā valsts uzņēmuma “Sarkanais rīts” Valkas šūšanas iecirkņa izsolē šo objektu ar lejupslidošu cenu par Ls 22000 kā vienīgais pretendents nosolījusi fiziska persona – Valkas uzņēmējs J. KAUGURS. Viņš ir arī firmas “Tālava” dibinātājs un divu Valkā esošu veikalu “Tālava” īpašnieks.

Valkas šūšanas iecirkņa kā nodalīta objekta sākotnējā cena bijusi Ls 30000. Maksāšanas līdzekļi ir latī – 10% un sertifikāti – 90%. Neraugoties uz izdevīgo samaksas veidu un neeksistējošiem ražotnes iepriekšējiem parādiem, “Sarkanā rīta” Valkas filiāle interesentu trūkuma dēļ privatizēta tikai pēc vairākkārtēja Privatizā-

cijas aģentūras piedāvājuma. Tam kā varbūtēju iemeslu LPA darbinieki min Valkā pastāvošās salīdzinoši nelielās nodarbinātības iespējas. Turklāt zem privatizētā objekta Vienības gatvē 4 esošā zeme ir Valkas – Lugažu ev. lut. draudzes bijušais īpašums, un draudze šobrīd pretendē uz tā atgūšanu.

priekšsēdētāji noslēdza savstarpēju līgumu par Starpkolhozu celtniecības organizācijas (SCO) nodibināšanu. Par padomes priekšsēdētāju ievēl Darbaļaužu deputātu padomes izpilddarbinātājs Plānu komisijas priekšsēdētāju D. Levinu. Jaunā uzņēmuma rīcībā nodeva Valkas pilsētas mājas – „Āboliņus”, kur trīs istabās iekārtoja kantori. Saimniecības ēku pārbūvēja par galdnieku darbnīcu, līdzās uzcēla nelielu kalēju darbnīcu, šķūni ierīkoja par galdnieku noliktu. Krasas pārmaiņas organizācijas dzīvē ienesa 1960. gads. Mainoties republikas administratīvajam iedalījumam, bijušais Smiltenes rajons kļuva par Valkas rajona sastāvdaļu. Līdz ar to apvienojas arī abu pilsētu SCO. Jaunas izmaiņas notiek 1976. gadā. Līdz tam rajonā, tāpat kā visā republikā, bez SCO pastāv arī LPSR Celtniecības ministrijas Pārvaldījumā mehanizētā kolonna (PMK), kuras uzdevums ietilpa celtniecības darbu izpildē. Tā tiek pievienota SCO.

1982. gadā SCO ir samērā labi nodrošināta ar tehniku. Tās rīcībā ir 7 autoceltni, 8 ekskavatori un 7 buldozeri. No divām automašīnām 1959. gadā autoparkis izaudzis līdz 50 automašīnām.

Kādreiz Valkas SCO celtniecībā lietoja niedru paneļus. Tos izgatavoja ar pašu izgudrotu un izgatavotu ierīci. Niedres piegādāja no Igaunijas, kur zvejnieki tās ziemā par zināmu atlīdzību sagatavoja. Niedru paneļus izmantoja gan dzīvojamu māju sienu izbūvei, gan pārsegumiem ražošanas ēkās. Bija ierosinājumi lietot arī kūdras un zaru blokus.

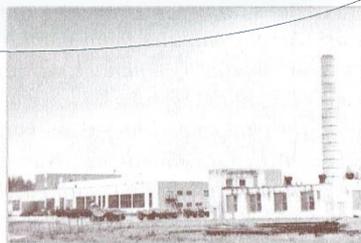
1963. gadā Valkā, Tālavas ielā izveido Valmieras mēbeļu fabrikas Valkas cehu.

1970. gada augustā Valkā sāk darbu trikotāžas ražošanas apvienības „Sarkanais rīts” Valkas cehs.

To vada Gunārs Vošķins. Šeit tiek šūts bērnu apģērbs. Pie nelielās ražošanas ēkas piebūvē prāvu jaunu korpusu, kas ir daudz lielāks nekā iepriekšējais.

Divdesmitā gadsimta astoņdesmitajos gados lielu popularitāti iegūst ražošanas apvienības „Daiļrade” Valkas cehā izgatavotās suvenīru tautiskās lellītes: „Mazā Kuldīga”, „Lielā Kuldīga”, „Līziņa”, „Rucava”, „Dancotāju pāris”, „Tirza”, „Lielā Nīca”, „Piebalga” – pavisam 16 dažādi izstrādājumi, kas iepriecina ne tikai mazos, bet arī pieaugušos.

Žurnāliste I. Sudraba 1967. gadā raksta:

711. Valkas SCO ražošanas bāze. 1980. Foto 2012. VKNM InvN 8230. Valkas novadpētniecības muzejs. Latvija, Valka

712. Trikotāžas ražošanas apvienības „Sarkanais rīts” Valkas cehs. 1980. Foto 2012. VKNM InvN 6286. Valkas novadpētniecības muzejs. Latvija, Valka

713. Ražošanas apvienības „Daiļrade” Valkas cehs. 1972. Foto 2012. VKNM InvN 895. Valkas novadpētniecības muzejs. Latvija, Valka

„Ja šodienas Valku salīdzina ar 1957. gada Valku, atšķirība tomēr ir daudz lielāka nekā starp bērnības acumirkļīgiem iespaidiem un otro tikšanās reizi. Bet šīs pārmaiņas ir notikušas acu priekšā, tāpēc tās nav tik krasi izjūtamās. Tās ir mūsu ikdiena. 1957. gadā vēl nebija universālveikala un tam pretim nepacēlās sadzīves pakalpojumu kombināts.

Nebija kinoteātra „Draudzība”, nebija autoostas, daudzu dzīvojamu māju, ūdenstornis, nebija jauno veikalu „Saulīte” un „Draudzība”. Nebija jaunās slimnīcas.. Klajumi, kur vējš putina smiltis vai aug savvaļas zāle, kļūst arvien necīgāki. Pedeles krastā peceļas pirmais pabeigtais jaunceltnu masīvs. Ielas sedz asfalts (1957. gadā bija bruģis), zālāju joslas un skvēri pilsētas sejā ievēl dzīvas, krāsainas līnijas. Valka ir pamodusies no provinciālā miega, kļuvusi jaunāka, izmainījies pilsētas dzīves ritms.”

Valkas rajona izpilddarbinātājs dzīvokļu nodaļas vecākā inženiera Viktora Bogdānova pilsētas attīstības vizijas netika realizētas. Viņš raksta:

„Lai ēku ansamblis būtu noslēgts un saistīts ar Valgas jaunceltnēm, tur, kur tagad atrodas tirgus laukums, nākotnē pacelsies piecstāvu nams.

Pazudis zemaiss, kūdrainais klajums ar diķi Eidemeņa un Raiņa ielas stūrī. Arī tur pacelsies jauni nami, veikali, iestāžu ēkas.. Daži nezina, kur atrodas Sēlijas iela, jo namu tur gandrīz nav. Mazaiss, zemaiss koka tilts pār Pedeli un smiltis atgādina lauku ceļu. Patiesībā Sēlijas iela, kas savieno jauno kavartālu Leņina ielas galā ar pārupes mājām Putras kalnā, arī ir lauku ceļš. Bet drīz to rekonstruēs. Nav tik sen, kad Valkā ievilkā ūdensvadu. Pašā augstākā pilsētas paugurā pacēlās ūdenstornis. Bet, kad visas jaunās mājas būs gatavas, tornim kļūs par grūtu.

Padomju Valka uzplauks līdzīgi krāšņam ziedam.”

Arhitekts A. Kondrāts 1970. gadā raksta:

„Pilsētas teritorijas funkcionālais zonējums izdala atsevišķas, stingri izteiktas pilsētas funkcionālās zonas: centra, daudzstāvu apbūves,

“Sarkanais rīts”

2017

IZSTĀDE NOVADPĒTniecības STENDĀ

13.03.-13.04.

**Valkā, Vienības
gatvē 4, kur
kādreiz tapa
bērnu rāpuļi:**

"Sarkanais rīts"

biblioteka.valka.lv

Izstādei par čaklajām uzņēmuma «Sarkanais rīts» Valkas ceha meitenēm izmantotā literatūra:

Latvijas Nacionālās digitālās bibliotēkas kolekcija

<http://www.periodika.lv/>

Valkas bibliotēkas novadpētniecības krājums

Interneta resursi